

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 10, П'ЯТНИЦЯ, 10 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 10, FRIDAY, MARCH 10, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

„Не так ті вороги...”

Петро Часто

Краще чесний ворог, ніж вдаваний друг. На жаль, чесні вороги давно перевелися, тому доводиться придивлятися й до кожної овечої шкури – чи не сховані під нею вовчі ікла? Ворог наш – все той же, і чесним він ніколи не був, особливо тепер, коли до його схиблених мізків дійшло, що Україна не здригнеться й перед прямим збройним нападом. Отож залишаються звичні для Москви, доведені до високої майстерності підступність і фарисейство, залишаються провокації і диверсії, котрі мають деморалізувати і знесилювати Україну зсередини – і знесилювати саме так, аби виникло враження, що Кремль тут ні при чому, що це самі українці тягнуть в різні боки, самі українці протестують проти київської влади, самі українці не годні втримати свою державу єдиною і неподільною.

Та яким би потаємним ворог не був, як би глибоко не проникла в український національно-державний організм реваншистська „п'ята колона“, вона не може не виявити себе – й тоді бачимо здорове і зріле у своїй реакції суспільство.

Так було у випадку статті Віктора Пінчука у „Вол Стріт Джорнел“, котру усі національно-патріотичні сили оцінили одним словом: капітулянтство. Байдужий до народу, серед якого живе, до долі держави, з якої висмоктує соки, безсоромний олігарх на догоду Кремлю запропонував Україні „компроміс“ – вибори на окупованому Донбасі і відмову від орієнтування на Європейський Союз та НАТО.

Так було у випадку з Андрієм Артеменком, відомим хібащо тим, що два роки відсидів за фінансові махінації. Й раптом цей – прости, Боже, на слові – народний депутат опиняється в ролі „великого дипломата“, пропонуючи Білому Домові, поза спиною чинної української влади, „мирний плян“ для України: всеукраїнський референдум щодо передання Криму в оренду Росії на 50-100 років; повернення Донбасу до складу України, але одночасна її відмова від ЄС та НАТО, і звичайно ж – скасування усіх санкцій проти путінської Росії. Тут особливо обурює підлість щодо кримських татар, котрих сьогодні російський шовінізм зживає з білого світу і котрі можуть врятуватися лише в незалежній українській державі. Чи є якісь сумніви, що А. Артеменко – кремлівський агент?

Трохи складніше й не таке очевидне – з Надією Савченко, над головою якої все ще сяє уламок колишнього німбу національної героїні. Оскільки економічна ситуація в країні тяжка, і великою мірою винна в цьому заражена клептократією влада, а Н. Савченко є чи не найгострішим і найнепримиреннішим її критиком, то вже й тому вона залишається помітною в суспільстві постаттю і має певну підтримку з боку народу. І це робить її небезпечнішою, ніж пінчуки й артеменки. Своїми віль-

(Закінчення на стор. 17)

Міжнародний суд розглядає дії Росії в Україні

ГАГА, Нідерланди. – 6 березня у Міжнародному суді – головному судовому органі ООН – розпочалися публічні слухання за позовом України проти Росії. Україна просить Міжнародний суд ООН про тимчасові заходи на час розгляду справи. Під час слухань виступили українська і російська сторони.

Українська делегація виступила із доказовою базою щодо того, що дії Росії на сході України, її фінансова та матеріальна підтримка збройних угруповань сепаратистів – це не що інше, як спонсорвання тероризму. Такі твердження були заперечені представниками Росії.

„Росія заявляє про заборону фінансування тероризму на сході України, а тим часом фінансує терор. В Криму Росія заявляє про викорінення всіх форм расової та етнічної дискримінації, натомість, веде там кампанію культур-

ного знищення щодо неросійських етнічних груп“, – заявив Гарольд Гонджу Ко, доповідач від української сторони, професор міжнародного права з Нью-Йорку.

Україна повторила звернення до Міжнародного суду про впровадження тимчасових заходів на час розгляду справи. Серед них – домогтися від Росії негайно припинити матеріальну й іншу підтримку груп, що вдавалися до актів тероризму проти цивільних в Україні, і вчинити тиск на такі групи, щоб вони надалі не здійснювали таких актів, а також утриматися від дискримінації у Криму, зокрема, зупинити чинність заборони Меджлісу кримськотатарського народу і його діяльності й розслідувати зникнення кримських татар.

Радіо Свобода

Президент України зустрівся з жінками

КИЇВ. – 7 березня Президент Петро Порошенко напередодні Міжнародного жіночого дня зустрівся з жінками-військовослужбовцями та добровольцями, представницями мистецтва і культури, видатними лікарями, вчителями і вченими. Він подякував жінкам, які боронять Україну та допомагають чоловікам на фронті, за їхній патріотизм, відвагу та рішучість у захисті України.

У Збройних Силах проходять військову службу і працюють близько 54 тис. жінок, з яких майже 20 тис. – військовослужбовці. З початку цього року на військову службу за контрактом прийшла понад 1,000 жінок, понад 2,000 отримали статус учасниць бойових дій. „Ім зобов'язані життям тисячі українських поранених, яких витягнули українські жінки з

поля бою“, – нагадав Президент.

Він нагородив видатних українок: військовослужбовців Збройних Сил за контрактом, Служби безпеки України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної служби з надзвичайних ситуацій, добровольчинь, представниць мистецтва і культури, лікарів, вчителів та науковців.

Глава держави вручив їм високі державні нагороди за значний особистий внесок у соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, зразкове виконання службового обов'язку та багаторічну сумлінну працю.

Офіційне представництво Президента України

Президент Петро Порошенко під час зустрічі з видатними жінками України. (Фото: Офіційне представництво Президента України)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Павло Клімкін відвідав США

ВАШІНГТОН. – 6-7 березня Міністер закордонних справ України Павло Клімкін перебував з робочою візитом у Вашингтоні. Мета поїздки – надання додаткового імпульсу інтенсивному політичному діалогу між Україною та США щодо обговорення широкого кола практичних питань порядку денного українсько-американського стратегічного партнерства. Міністер П. Клімкін мав зустріч з Державним секретарем США Рексом Тіллерсоном. Він подякував за солідарність США у боротьбі України проти агресії Росії. Р. Тіллерсон наголосив, що США і надалі підтримуватимуть Україну, а санкції США проти Росії залишаться в силі до повного виконання Мінських домовленостей, припинення агресії та деокупації Донбасу і Криму. Співрозмовники також домовилися працювати над підготовкою зустрічі президентів України та США. *(Міністерство закордонних справ України)*

■ Суд ООН розпочав слухання

ГАГА. – Міжнародний суд ООН 6 березня розпочав перші слухання до позову України до Росії про порушення конвенцій ООН про протидію фінансування тероризму та про ліквідацію всіх форм расової дискримінації. Українську делегацію очолює заступник міністра закордонних справ України Олена Зеркаль. Міністерство закордонних справ України доводить у позові, що Російська Федерація порушує дві міжнародні Конвенції. Перша – про боротьбу з фінансуванням тероризму. Україна вважає, що це відбувається шляхом надання зброї та інших видів допомоги незаконним збройним формуванням, серед яких називає „ДНР” та „ЛНР”, які вчинили низку актів тероризму на території України. Друга – про ліквідацію всіх форм расової дискримінації. У позові йдеться про те, що Росія причетна до дискримінації неросійських громад, які проживають на окупованій території Криму. *(BBC)*

■ Податків зібрали вдвічі більше

КИЇВ. – В Україні в січні цього року зібрали податків вдвічі більше, ніж за такий же період минулого року. Про це сказав 3 березня Президент України Петро Порошенко на Харківському тракторному заводі. „За січень 2016 року Україна зібрала податків 30 млрд. грн., за січень 2017 року — 68 млрд. грн. „Це ті гроші, які раніше йшли в корумповані канали, на фінансування тінювих обсягів, а зараз заведені до державного бюджету, працюють на оборону та безпеку, розвиток, підвищення соціального забезпечення людей”, – сказав П. Порошенко. *(„Укрінформ”)*

■ СБУ ліквідувала крадіжки грошей

КИЇВ. – Схему незаконного виведення капіталів в офшорні компанії в особливо великих розмірах викрила 4 березня у Києві Служба Безпеки України спільно з прокуратурою та поліцією. Зловмисники, використовуючи підконтрольні фіктивні підприємства-експортери, укладали експортні договори з компаніями-нерезидентами без відображення операцій у документах податкової звітності, внаслідок чого за межі держави вивозилися товарно-матеріальні цінності, а валютна виручка на територію України не поверталася. Сума незаконних фінансових операцій проведених упродовж 2016-2017 років перевищує 800 млн. грн. *(„Укрінформ”)*

■ Повернули назву музеєві

КИЇВ. – 2 березня міська рада повернула Національному музеєві російського мистецтва історичну назву – Національний музей „Київська картинна галерія” (офіційна скорочена назва – Київська національна картинна галерія). Музей відкрили у 1922 році як Київську картинну галерію. Музей володіє цінним зібранням зразків давньоруського та давньоросійського мистецтва XIII-XVII ст. Головним джерелом формування колекції ікон музею стало зібрання стародавнього живопису Богдана і Варвари Ханенків, відомих київських меценатів і колекціонерів, які на рубежі XIX-XX ст. зібрали добірку іконопису. *(BBC)*

НІМЕЦЬКІ РЕАЛІЇ

Альтернатива для Ангели Меркель

Дмитро Гомон

Праві популісти-евроскептики Німеччини, які ще рік тому тіснили партію Ангели Меркель на місцевих виборах, розсварилися між собою і нищать розрахунки Кремля. Партія крайньоправих популістів „Альтернатива для Німеччини” (AfD) переживає кризу провідництва, а деякі німецькі засоби масової інформації вже пишуть про ознаки розколу в цій політичній силі.

Зв'язок з Росією

Одна з головних тез політичної програми AfD – необхідність скасувати санкції проти Росії, оскільки вони шкодять німецькій економіці. Зрозуміло, що такі слова дуже тепло сприймаються Кремлем і російські журналісти дуже люблять висвітлювати електоральні здобутки „Альтернативи”.

Підозри у фінансовій підтримці з боку Москви партія відкидає і прямих доказів цього немає. Проте непрямих – дуже багато.

Наприклад, заступник голови AfD Александер Гавлянд у жовтні 2015 року зі своїми однопартійцями їздив у Санкт-Петербург за гроші Фонду Святителя Василя Великого. Останній належить відомому російському олігархові Костянтиніві Малофєєву, який спонсорує війну на сході України.

Що то за партія

„Альтернатива для Німеччини” – це зовсім молода політична сила, ще чотири роки тому вона взагалі не існувала. Початково це був політичний проект групи економістів, підприємців та журналістів, які виступали за вихід Німеччини з зони євро. Їхньою першою темою була критика уряду А. Меркель за надання великих кредитів для порятунку економіки Кіпру від кризи.

Це не принесло успіху: на парламентських виборах 2013 року AfD дістала лише 4.7 відс. голосів і не потрапила в Бундестаг, оскільки прохідний бар'єр становить 5 відс. На виборах до Європарламенту партія виступила більш вдало – здобула 7 відс. та отримала право прислати в Брюссель сімох депутатів.

Найбільший успіх партію чекав у березні 2016 року – на виборах до місцевих парламентів Німеччини AfD стала справжньою сенсацією. На цей момент у партії з'явилися нові провідники та більш популярне серед населення політичне гасло – боротьба з мігрантами з країн Азії та Африки.

Удар по фрав Канцлер

Ситуація виглядала так: дві партії, які входять в урядову коаліцію на чолі з А. Меркель, сильно підупали. На цьому тлі „Альтернатива для Німеччини”, навпаки, помітно піднялася. Наприклад, у землі Саксонія-Ангальт вона дістала 24 відс. голосів і зайняла друге місце. Це

вже була серйозна заявка на перемогу на загальних парламентських виборах.

У вересні 2016 року AfD закріпила успіх. Зокрема партія здобула 20 відс. і посіла друге місце в землі Мекленбург-Передня Померанія, рідному виборчому окрузі А. Меркель. Християнські демократи на чолі з канцлером зазнали болючої поразки і зайняли лише третє місце.

Непоганий результат AfD показала навіть у мультикультурному й толерантному Берліні – 14 відс., п'яте місце. Не останню роль в успіху зіграла громада так званих „російських німців”, які раніше голосували за партію А. Меркель. AfD почала серед них активну агітацію, а її підіграла російська преса своїми „страхами” про мігрантів.

Найбільш показовою була знаменита фальшивка про нібито „згвалтовану” вихідцями з Близького Сходу російську дівчинку Лізу.

Але вже у січні цього року ситуація змінилась – в партії посилюлась внутрішня гризня та боротьба за провід. І в результаті, від 15-відсоткової підтримки, які друзі Володимира Путіна мали у вересні 2016 року, сьогодні вони мають лише 10 відс.

Скандали і розколи

Спусковим гачком розбрату можна вважати провокативну промову провідника одного з місцевих осередків „Альтернативи для Німеччини”, Бйорна Гике, виголошену ним у Дрездені. Він говорив, що досить уже звинувачувати німців у злочинах нацистів під час Другої світової війни.

„Донині наш ментальний стан – це стан повністю переможених людей. Ми, німці, єдині люди в світі, які встановили монумент ганьби в серці своєї столиці”, – сказав Б. Гике. Він говорив про монумент пам'яті жертв Голокосту і, очікувано, його промова зчинила скандал.

У середовищі AfD настрої щодо того, чи варто розпрощатися з Б. Гике й іншими радикалами, розділилися навпіл. З одного боку озвучувані ним думки поділяє електоральний кістяк партії євроскептиків. Проте, це відлякує поміркованіших критиків А. Меркель, яким загалом подобається лінія „Альтернативи”.

За виключення Б. Гике виступила відома активістка партії Фравке Петрі. Вона намагається будувати партію за лекалами французького „Національного фронту”. За прикладом Марін Ле Пен вона намагається завоювати довіру консервативних виборців, нівелюючи асоціації з антисемітизмом, нацизмом та іншими занадто радикальними „ізмами”.

Ф. Петрі бачить у М. Ле Пен важливу союзницю, і в січні вони разом засвітилися на контрсаміті євроскептиків у німецькому місті Кобленц. Чоловік Ф. Петрі, депутат Європарламенту Маркус Претцель, входить до фракції „Європа націй та свобод”, яку очолює М. Ле Пен. Проте саме зближення з М. Ле Пен стало приво-

(Закінчення на стор. 16)

„Стратфор” остерігає про російську загрозу

Приватна американська розвідувально-аналітична компанія „Стратфор” оприлюднила 2 березня звіт про загрози з боку Росії сусіднім до неї країнам. Експерти кажуть, що Україна, Молдова і Білорусь є географічно відкритими для Росії і практично не мають бар'єрів, котрі б відокремлювали їх від неї. Ці країни історично значно більш інтегровані у взаємини з їхнім великим східним сусідом, і жодна з цих держав на цей час не є членом Європейського Союзу чи НАТО. Це означає, що цим країнам випало пережити значно динамічніші зміни в їхній зовнішній політиці з огляду на геополітичні зміни, що зараз відбуваються на Заході.

У звіті „Стратфор” йдеться про те, що країна, яка викликає найбільше побоювання за її долю, – це Україна, яка є чи не найбільш стратегічно важливою країною з усього пострадянського простору як для Москви, так і для Заходу.

Зазначається, що НАТО посилює власний

тил завдяки розміщенню своїх військ у країнах Балтії і Польщі на напівпостійній основі. Утім, ці країни перебувають в складному становищі, оскільки вони не мають певності в прихильності до них саме цієї організації, яку новий Президент США Дональд Трамп назвав зашкарублюю.

Це спонукало Польщу і Балтію розвивати регіональну співпрацю у сфері безпеки поряд з членством у НАТО. Співробітництво ці країни відбудовують шляхом розширення військових зв'язків з країнами Північної Європи: з такими, як Швеція і Фінляндія, а також з сусідньою Україною. Такі зусилля будуть активуватися в найближчі кілька місяців і впродовж наступних років, оскільки ці країни прагнуть здобути гарантовану підтримку в разі відсторонення від них НАТО і особливо США.

„Кореспондент“

ПОЛІТИЧНА АНАЛІТИКА

Суб'єктність України: знайти нішу, зберегти легітимність

Андрій Вальчишин,
Петро Охотін

Арешт Дмитра Фірташа, бльокада торгівлі з окупованими територіями Донбасу та Мюнхенська конференція вкотре доводять, що Україна залишається місцем активних трансформацій. Також впадає у вічі слабка аргументація України – розмови про цінності на тлі відсутності пропозицій.

Найбільшими загрозами для України в цьому році є нездатність еліт домовитися про пріоритети, незадоволення мас їхнім становищем (що впливає з геополітичної ролі держави) та втрата цікавості з боку партнерів.

Внутрішня легітимність: подолати розкол еліт

Дослідник революцій Джек Голдстоун називає три основні причини розпаду держав: фіскальне напруження (необхідність виплат і недостатність ресурсів), внутрішньоелітний конфлікт і народне повстання (як реакція мас на незадовільну соціальну мобільність і її наслідки).

В умовах військового конфлікту збіг трьох вищенаведених чинників може стати критичним, тому необхідно звернути особливу увагу на те як зменшити їх вплив.

Посилення внутрішньої легітимності може відбуватися через подолання розколу еліт і зростання національного престижу для мас. На думку американського соціолога Рендала Колінза, основним конфліктом у державах є протистояння між адміністративним прошарком, чий владні інтереси полягають у можливості залучення ресурсів, і прошарком власників, чий інтереси – у тому, щоб не віддати свої ресурси. Обидва прошарки є переплетені між собою, тому під час кризи у них з'являється конфлікт.

У 2017 році розкол еліт в Україні відбувається з новою силою. Все гарячішими стають взаємини між Петром Порошенком і Арсенієм Яценюком (який де-факто має вплив на Кабінет Міністрів). Відбуваються суперечки в колах вихідців з Партії Регіонів. Чекають на свою „хвилинку слави“ „Батьківщина“, Радикальна партія Олега Ляшка та „Самопоміч“. В основі конфліктів – обмеженість внутрішньоукраїнських ресурсів, яких не вистачає на вгамування інтересів фінансово-промислових груп.

Зовнішня легітимність: ставка на військову силу та просування культури

Розкол національних еліт може зменшитися через проведення зовнішньої експансії та підсилення національного престижу. Зовнішня експансія не є синонімом мілітарної агресії, сферою пошуку додаткових ресурсів може стати будь-який інший вимір джерел влади. В офіційних засобах масової інформації найбільше йде мова про сприяння інвестиціям, що однозначно є одним з економічних способів знайти додаткові гроші. Майже не говориться про політичний і культурний аспекти.

Зовнішня експансія через політику може відбуватися через участь України в громадсько-політичних процесах за межами своєї держави. Прикладом такої участі є зовнішня гра часів президенства Александра Квасневського (Польща), який збільшував суб'єктність своєї країни не лише через інтереси Варшави, але і декларує захист Києва і його лобювання. У реаліях швидкої трансформації світу внутрішня легітимність неможлива без активності на міжнародній арені.

Експансія через культуру має відбуватися через створення національного образу, який відповідає інтересам мас і спонукає їх до участі в політичному процесі такого типу. Культурна політика має відбуватися в рамках загальної стратегії отримання суб'єктності та не реагувати передусім на провокації з боку

радикальних політиків інших держав. Союзниками у розвитку культурного та політичного впливу мають розглядатися не лише офіційні дипломатичні кола, але й контреліти. Наприклад, для організації акцій бойкоту енергетичних проєктів з участю Росії необхідно працювати з радикальними екологами та групами, які позиціонують як контрсистемні.

Зростання ефективності зовнішньої політики майже автоматично підіймає рівень національного престижу.

Якою може бути „ніша суб'єктності“

Суб'єктність може здійснюватися у форматі неутралітету, членства у військовому бльоці, участі в коаліціях.

Ідея неутралітету, попри привабливість, в умовах України не може бути реалізована. Американський дослідник Р. Колінз подає два успішні, на його думку, приклади держав, які зайняли вигідну нішу між регіональними провідниками. Перший приклад – Швейцарія, неутральна країна, яка стала затишним місцем для транснаціонального капіталу та перемовин. Інший приклад – Югославія. Югославії вдалося взяти на себе роль „брокера“ між двома бльоками – радянським і західним, очолити рух неприєднання. Така роль дозволяла країні існувати без великих ресурсів. Однак, наприкінці „Холодної війни“ та після розпаду СРСР Београд втратив свій „козир“ на карті.

Київ не може забезпечити захист капіталів і не знаходиться між двома ворожими бльоками. Західні партнери вибудовують стосунки з Кремлем, а не йдуть на конфронтацію.

Для створення військового бльоку необхідним є образ спільного ворога та достатній мілітарний потенціал країн-учасниць бльоку. Ідея Балто-Чорноморської співпраці є гарним проєктом для альтернативної історії, однак, об'єднання України та країн Балтійського басейну не зможе вижити у прямій конфронтації з Росією. НАТО знаходиться в кризі, завдання бльоку не є однозначними для учасників. ГУАМ (Грузія, Україна, Азербайджан, Молдова) залишився як мрія про антиросійську вісь.

Фактично, Україна може набутися суб'єктність як держава-учасниця коаліцій. Якщо розглянути карту військових і економічних конфліктів, то є великий простір можливостей. Коаліція з'являється там, де є гравець, що набирає забагато економічної чи військової сили.

Поняття „великої стратегії“: український вимір

Едвард Лютвак (колишній радник Рональда Рейгана) ввів у політичну аналізу поняття „великої стратегії“. Її ключовим елементом, на його думку, є „військове умовляння“ (armed suasion) – засвідчування військової потуги держави, яка часто стримує потенційного агресора від більш гарячої фази конфлікту. Ефект „військового умовляння“ базується на реакції, на сприйнятті збройної сили іншими суб'єктами, що базується на їх невпевненості та невизначеності. Прикладом є протистояння СРСР і США у часи „Холодної війни“: саме показ військового потенціалу основних сторін запобіг можливій глобальній війні.

Суб'єктність України залишиться мрією доти, доки вище керівництво держави не поставить серед пріоритетів проведення заходів для „військового умовляння“. На початку січня цього року генеральний директор Держконцерну „УкрОборонПром“ заявив, що виробництво набоїв може розпочатися за 18 місяців при належному фінансуванні. Наприкінці цього ж місяця було повідомлено, що через недофінансування у відпустку вимушена піти половина колективу „УкрОборонПрому“, через ці ж проблеми призупинено роботи над

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Не буде російського „Радіо Весті“

КИЇВ. – Національна рада з питань телебачення і радіомовлення України на засіданні 3 березня відмовила „Радіо Весті“ (телерадіокомпанія „Дивосвіт“) у продовженні ліцензії на мовлення у Києві. Підставою для відмови стала наявність у радіокомпанії чотирьох не-скасованих судом попереджень щодо анти-української риторики в програмах, ретрансляції промов бойовиків, недотримання квот щодо української мови та використання мови ворожнечі в етері. Радіокомпанія вважає це рішення незаконним та оскаржуватиме його в суді. (Радіо Свобода)

■ Португалія визнала Голодомор геноцидом

ЛІСБОНА. – Парлямент Португалії 3 березня ухвалив резолюцію, в якій Голодомор 1932-1933 років в Україні визнаний геноцидом. Проєкт подала опозиційна Соціал-демократична партія. Парлямент висловив солідарність з українським народом і визнав геноцид, що призвів до загибелі близько 7 млн. українців у 1932 і 1933 роках в Україні, і засудив всі форми тоталітаризму і всі різновиди порушень і злочинів проти людності – такі, як ті, що відбулися в 1930-ті роки в Україні. У резолюції мовиться, що Голодомор був викликаний сталінським тоталітарним комуністичним режимом. (Радіо Свобода)

■ Під мостом була вибухівка

ЛИСИЧАНСЬК. – На Луганщині у активістів, які бльокують залізничні колії на Донбасі, поліція виявила 3 березня вибухівку. Про це повідомила начальник відділу комунікації Головного управління Національної поліції в Луганській області Тетяна Погукай. Під однією з опор мосту, де стоїть намет організаторів бльокади, виявлено міни, ґранати, близько двох кілограмів тротилу із необхідними пристроями для здійснення вибухів, димові шашки, патрони. Ніякої протидії поліції активісти не чинили. („Укрінформ“)

■ Українка стала віце-чемпіонкою світу

ТЕГЕРАН. – Українська шахістка Анна Музичук 3 березня посіла друге місце на чемпіонаті світу з класичних шахів. Вона програла китайці Тань Чжунь у фіналі чемпіонату світу з шахів після загальної нічиєї у класичних партіях. Підсумковий рахунок фіналу – 3.5:2.5 на користь китайки. (УНІАН)

■ Потяг подолав бльокаду

БРАУНІВКА, Луганська область. – 4 березня відновив рух льокомотив та 57 порожніх вагонів, що були забльоковані 25 січня сторонніми особами на перегоні Шипілове-Світланове, повідомила „Укрзалізниця“. Учасники бльокади не заважали залізничникам. Колії були очищені від сторонніх предметів, додають залізничники. Весь процес контролювали правоохоронці. Цей потяг курсував до станції Браунівка (територія самопроголошеної „ЛНР“ неподалік міста Антрацит) для завантаження енергетичним вугіллям на адресу „Центренерго“ для теплових електростанцій України. Ситуацію з бльокуванням залізниць у Конотопі теж врегулювали 5 березня. Учасники бльокади погодилися не перешкоджати рухові поїздів та залишити місце бльокування. У переговорах брали участь залізничники, представники правоохоронних органів та народні депутати. (УНІАН, BBC)

■ Ігореві Тарасюкові одягли браслет

КИЇВ. – 3 березня Печерський райсуд Києва призначив заставу для колишнього голови Державного управління справами Ігоря Тарасюка в 6.4 млн. грн. і одягнув на нього електронний браслет. Прокуратура висунула йому підозру у причетності до заволодіння державним майном резиденції „Межигір'я“. І. Тарасюк зобов'язаний здати закордонні паспорти, а також повідомляти прокуратуру про зміну місця проживання. У нього проведено обшук, під час якого виявлено та вилучено документи, 1 млн. євро, золото та інші речі, які мають значення для слідства. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Мишиген бореться з коропом

ЛЕНСІНГ, Мишиген. – Губернатор Мишигену Рик Снайдер і стейтова влада звернулися 5 березня до публіки з закликком подавати ідеї, як стримати азійського коропа від розповсюдження у Великих Озерах, які творять найбільшу свіжоводну систему у світі. Від 2010 року федеральний уряд та інші установи видали понад 388 млн. дол., намагаючись стримати цю ненажерливу агресивну рибу, яка була імпортована на південь США в 1970-их роках, щоб з'їдати водорості на рибних господарствах і каналізаційних системах, але відтак поширилася на північ. Тепер стейт призначив 1 млн. дол. нагороди за підхожі ідеї для розв'язання цієї проблеми. Туризм у стейті приносить 38 млрд. дол. річно, а рибовольство в околиці озер – 7 млрд. дол. („The Detroit News“)

■ Генерал критикує розвідку

ЄРУСАЛИМ. – Державний ревізор Ізраїля оприлюднив офіційний звіт 28 лютого про війну в Секторі Газа 2014 року. Звіт, написаний ізраїльським генералом, вказує що ізраїльська розвідка була відсутня, а збройні сили країни не були достатньо підготовані, щоб знищити сітку тунелів, яка була вживана палестинським бойовим угрупованням Гамас. Критики вказують, що це продовжило війну, яка тривала 50 днів, і збільшило число жертв з обох сторін. У війні загинули 74 ізраїльтяни (68 з них – воєнки) та понад 2,100 палестинців, більшість з них – цивільні. („The Washington Post“)

■ Прем'єр обіцяв очистити повітря

ПЕКИН. – Прем'єр-міністр комуністичного Китаю Лі Кеквіянґ пообіцяв 5 березня, що занецищений повітряний простір країни знову стане синім. Виступаючи на відкритті річного Національного народного конгресу, він сказав, що „працюватиме швидше“ над питанням мряки занецищеної димом, яка часто сповиває столицю та інші міста країни. Конгрес розпочався під синім небом, завдяки сильному вітрові який розвіяв мряку. („Associated Press“)

■ Постріл пролунав під час промови

ПАРИЖ. – Під час промови Президента Франції Франсуа Оланда 28 лютого на відкритті нової залізничної лінії в центральній Франції один з поліцаїв на даху поблизу випадково вистрілив з рушниці й легко поранив двох осіб. Президент зробив павзу, глянув, чи все в порядку, а відтак продовжував промову. Франція перебуває в стані високого поготів'я через атаки терористів з екстремістського угруповання „Іслямська Держава“ в Парижі та інших містах країни, які забрали життя 238 осіб впродовж останніх двох років. („Deutsche Presse-Agentur“)

■ Програми довкілля будуть скорочені

ВАШІНГТОН. – Агенція „Асосієйтед Прес“ оприлюднила 5 березня проєкт бюджету для Агенції охорони довкілля (ЕРА), який Президент Дональд Трамп представить Конгресові в половині березня. Згідно з цим пляном фонди для ЕРА будуть скорочені на 25 відс., включаючи 3,000 посад, тобто 19 відс. працівників агенції. ЕРА очолює Скат Пруїт, колишній головний прокурор Оклахоми, котрий в минулому підтримував судові позови для обмеження диктатів агенції приватним підприємствам. („Associated Press“)

■ Німеччина залишить війська в Прибалтиці

РУКЛА, Литва. – Міністер закордонних справ Німеччини Зіґмар Ґабріел скритикував Росію за її накопичення військових сил на кордонах балтійських країн. Він це сказав 2 березня під час візиту 400 німецьких воєнків, котрі розташовані в Руклі і є частиною бойової групи в складі 1,000 осіб, очолюваних Німеччиною. „Військовий потенціал, що його накопичила Російська Федерація на кордоні, є цілком нераціональний, на мою думку, тому що немає жодної загрози, яка впливалає з цих країн“, – сказав міністер репортерам. Він додав, що німецькі війська залишаться на військовій базі „так довго, як треба“. („Reuters“)

ТОЧКА ЗОРУ

Україні потрібна ревізія 1990-их років

Денис Казанський

1990-ті роки майже не залишили слідів в інтернеті. Віртуальний світ порталів, форумів та соціальних мереж прийшов в Україну на початку 2000-их років. І якщо події перших років ХХІ ст. завжди можна відновити, просто перечитавши старі публікації на якійсь веб-сторінці, то 1990-ті залишилися десь у мороці історії. У річниках старих газет, що припадають пилом в бібліотеках, а також в архівах кількох українських телеканалів, доступ до яких можна отримати тільки за гроші.

Українці практично забули 1990-ті роки. Пережили їх, як страшний сон, як хворобу, і постаралися стерти з пам'яті. Але той забутий сьогодні період, що залишився за бортом інтернету, був дитинством держави. І дитячі травми, отримані Україною в той час, до сих пір визначають наше життя. Саме тоді, в перші роки існування України виникла і сформувалася та країна, в якій ми живемо досі. Ще живі практично всі її батьки-засновники. А багато хто з них і до цього дня залишаються в політиці.

За іронією долі, саме про цей, найважливіший для нас час, коли закладався фундамент сучасної держави та основи нинішнього життєвого укладу, ми знаємо найменше. А тому часто не знаємо, що робити сьогодні. Як виійшло так, що кілька сімей підтримувати, а кого ігнорувати. Ми очолюємося з тим, що країні потрібна деолігархізація, але разом з тим так мало знаємо про самих олігархів і про те, як і чому вони з'явилися.

За останні 20 років виросло покоління, яке вже не пам'ятає перше десятиліття незалежності, і практично не жило в цей період. Ці молоді люди не знають, як відбувалася приватизація державних підприємств. Як виійшло так, що кілька сімей прибрали до рук більшу частину всієї української індустрії, і до сих пір вирішують долі країни, а мільйони людей при цьому залишилися ні з чим. І найголовніше – вони змирилися з цим становищем. Тому що для них так було завжди. Так стало ще до їх народження.

ЕКОНОМІЧНА МІГРАЦІЯ

Режим „Україна“

Ярослав Пешек

Уряд Чеської Республіки вніс зміни до закону про перебування чужоземців й запровадив нові сезонні візи для робітників з країн, що не входять до Європейського Союзу, зокрема з України. Ухвалені урядом поправки передбачають, що Міністерство внутрішніх справ почне видавати сезонні візи тим, хто зможе працювати в Чехії щонайбільше пів року. Однак, ці зміни майже не сприяють вирішенню нагальної проблеми браку кваліфікованої робочої сили на чеському ринку праці.

На сьогодні українці — це найчисленніша меншина чужоземців, що приїжджають до Чехії не з країн ЕС. Різна статистика пропонує цифру понад 100 тис. осіб з українським громадянством: рівень їхньої інтеграції в суспільство, працьовитість і безпроблемність стали загальновідомим явищем. Тому чеські виробники дедалі більше прагнуть працевлаштувати на своїх підприємствах кваліфікованих робітників саме з України. Ще торік чеський уряд ухвалив пілотний проєкт концепції набору українських робітників під назвою Режим „Україна“.

Однак, на практиці виникла ціла низка проблем. Зокрема необхідність пришвидшити адміністративне опрацювання анкет у Генеральному консульстві у Львові, якому довірили виконання цих обов'язків. На сьогодні термін розгляду заяви на отримання робочої візи становить близько п'яти місяців, що не задовольняє ні чеських роботодавців, ні українських кандидатів. Під час реалізації концепції Режиму „Україна“ свої сили об'єднали Міністерство закордонних справ Чехії, Міністерство внутрішніх справ Чехії, Міністерство працевлаштування та соціальних справ Чехії, Економічна палата Чехії та інші організації, куди входять невеликі та середні чеські фірми.

Дефіцит кваліфікованих робітників — це про-

Події 1990-их років заборонені для політиків. „Це щось дуже далеке, навіщо ворухити минуле“, – неохоче кажуть вони про ті часи. І зрозуміло, чому так відбувається. Адже там залишилося багато такого, про що сьогодні дуже не хочеться згадувати.

Чинний президент Петро Порошенко напевно не горить бажанням говорити про те, як в 1998 році кандидував у парламент від Соціал-Демократичної партії (об'єднаної) Віктора Медведчука. Чи не тому кум російського Президента Володимира Путіна сьогодні так вільно почуває себе в Україні, на яку В. Путін пішов війною?

Найбагатші люди України дуже не люблять розповідати про свої перші мільйони. А ще більше – про приватизацію. І про те, як вони свого часу за безцінь отримали у власність промислові підприємства. Державне майно на десятки мільярдів доларів було просто подаровано 10-20 українським сім'ям, що перетворилися після цього на справжні мафіозні клани. І не треба заспокоювати себе, що ця грандіозна афера трапилася колись давно. Адже люди, які вкрали все це майно, і сьогодні фактично керують країною, мають в парламенті своїх депутатів, призначають в Кабмін своїх міністрів, фінансують політичні партії.

На жаль, сьогодні про це не прийнято говорити. У країні діє свого роду суспільний договір – не ворухити минуле. Але хіба цей договір несе вигоду для українських громадян? Сьогодні у молодих політиків, які називають себе „антикорупціонерами“, вважається нормальним ходити на сніданки до Віктора Пінчука, ніби в 2003 році не він в результаті шахрайської операції „прихватував“ державний Нікопільський завод феросплавів.

Чому підсумки приватизації „Криворіжсталі“ вдалося скасувати, а Нікопільський завод залишили В. Пінчукові? Сьогодні про це також не прийнято згадувати. Ні влада, ні опозиція не порушують на телебаченні такі пікантні теми. Політики можуть скільки завгодно поливати один одного

(Закінчення на стор. 16)

блема не лише Чеської Республіки. Зі схожими труднощами зіткнулися й економіки інших східноєвропейських країн, зокрема Литви та Польщі. Десятки тисяч громадян цих країн поїхали „по краще життя“ до західноєвропейських країн. Становище ще більше ускладнилося невтішною демографічною ситуацією, зокрема виходом на ринок праці покоління людей, що народилися в періоди найбільшого падіння народжуваності. Як протистояти несприятливим тенденціям?

Напрошується кілька рішень. Насамперед інновації та автоматизація (включно з роботизацією), завдяки яким можна безпосередньо вирішувати проблему браку кадрів. Паралельно зростає потреба в підвищенні освітнього рівня через реформи та розширення системи освіти. У Чехії потрібно набагато інтенсивніше мотивувати сотні тисяч довготривало безробітних до того, щоб вони нарешті знайшли шлях до стабільного заробітку. Ще одна можливість — імпорт робочої сили з-за кордону. Якщо мова заходить про робітників із країн позашенгенського простору, необхідно кардинально переглянути чинну візову політику. Позитивні наслідки може мати й систематичне пристосування системи освіти до потреб ринку праці. Тільки комплексний підхід до вирішення проблеми стане запорукою успіху, який забезпечить тривале зростання економіки, а водночас і рівня життя населення Чеської Республіки.

Чеська урядова концепція Режим „Україна“ містить дуже чіткий плян дій для чеських роботодавців, визначає завдання Генерального консульства Чехії у Львові в процесі оформлення віз, затверджує правила та процедуру дій для кандидатів на отримання віз.

Чеський ринок праці з надією чекає на прихід тисяч кваліфікованих українських робітників. Вони, безперечно, стануть вагомим набутком Чеської Республіки. Проте напрошується логічне запитання: які переваги матиме працевлаштування українців за кордоном для власне української економіки?

„Український тиждень“

Ярослав Пешек – чеський публіцист, Київ.

Вулицю назвали на честь редактора „Свободи“

Антон Костенко

ХЕРСОН. – Останнім часом у херсонській топоніміці відбулися помітні зміни. Відтепер у Херсоні є парк „Херсонська фортеця“, а не парк ім. Ленінського комсомолу, є вулиця Полковника Кедровського, а не вулиця Семена Будьоного.

Херсонець Володимир Кедровський у роки перших визвольних змагань був очільником Державної інспекції військ Армії Української Народної Республіки, а на еміграції – редактором „Свободи“ та керівником української служби радіо „Голос Америки“.

На жаль, серед мешканців міста і сьогодні є необізнані у своєму історичному минулому. Вони обурюються порушенням усталених і звичних назв. Подолати стереотипи береться Херсонська централізована бібліотечна система. Бібліотекарів надихає фрагмент зі спогадів В. Кедровського „Обриси минулого“. Він розповідає, як його вчитель, видатний громадський діяч та популяризатор історії Віктор Гошкевич на початку ХХ ст. організовував історичні екскурсії містом, зокрема на територію Херсонської фортеці. У фортечному соборі св. великомучениці Катерини він звертав увагу учнів на ікони роботи видатного українського художника Володимира Боровиковського „Великомучениця Єкатерина“ з обличчям імператриці Катерини II та „Григорій Армянський“ з обличчям її фаворита князя Григорія Потьомкіна. На образі „Пир в Кані Галілейській“ легко було впізнати, окрім Катерини II та Г. Потьомкіна, ще й інших „інтимних друзів“ імператриці. „Це, – пояснював учням В. Гошкевич, руйнуючи стереотипи російської імперської пропаганди, – доказ безбожності Катерини та її улюбленців“.

Наразі дитячі бібліотеки Херсонської централізованої бібліотечної системи започаткували проєкт „В біографії Херсона сяють нові імена“, що розпочався з широким залученням учнівських груп. Урочиста презентація проєкту відбулася 24 лютого в Центральній дитячій бібліотеці міста. Його метою є збір та поширен-

ня інформації про людей, чийми іменами названо вулиці Херсона під час їхнього останнього переіменування.

Проект матиме кілька етапів, протягом яких учасники збиратимуть інформацію про видатних українців, на честь яких перейменовано вулиці, опрацьовувати її, створювати на основі зібраних матеріалів книжечки, закладки, сувеніри, відеофільми та розповсюджувати її серед мешканців міста. Також передбачається проведення циклу публічних заходів, до участі в яких будуть залучатися провідні краєзнавці та мистці Херсона. Кінцевим результатом проєкту має бути створення мультимедійного видання, до якого увійдуть зібрані матеріали. Презентація цього видання відбудеться в грудні цього року.

До участі в проєкті вже зголосилися провідні херсонські науковці-історики, зокрема завідувач катедри всесвітньої історії та історіографії Херсонського державного університету проф. Віталій Андреев. І він сам, і учні його наукової школи зробили величезну працю з популяризації цілої плеяди забутих імен видатних українців: Віктора Петрова (Домонтовича), Саула Борового, Олександра Рябініна-Склярєвського, Олександра Лотоцького, Андрія Яковліва та багатьох інших.

На презентацію проєкту завітав та пообіцяв допомагати в його здійсненні відомий херсонський краєзнавець, популяризатор козацького минулого Олексій Паталах. Плянують долучитися до проєкту і представники херсонської кримськотатарської громади, адже серед імен херсонських вулиць є й Ісмаїл Гаспринський – видатний кримськотатарський просвітник.

Усі нові імена у херсонській топоніміці – це справді видатні люди. Окрім В. Кедровського, В. Гошкевича та І. Гаспринського це провідник Народного Руху України В'ячеслав Чорновіл, генерал-хорунжий Армії УНР Олексій Алмазов, видатний історик та публіцист Ілько Борщак, громадські діячі Олександр Русов та Андрій Грабенко, десятки видатних постатей козацької та князівської діб.

Росія поставляє на Донбас озброєння

КИЇВ. – Міжнародна спільнота „InformNapalm“ визначила вже 41 тип озброєння та спеціальної техніки Російської Федерації на Донбасі.

Про це 7 березня повідомила спільнота у відповідь на заяви Росії в суді в Газі про озброєння в шахтах Донбасу. „База даних „InformNapalm“ з фактами ідентифікації російських типів озброєння на Донбасі постійно розширюється і поповнюється. Якщо у жовтні 2016 року в ній було 33 типи російської техніки, то оновлена наприкінці січня 2017 року версія має вже 41 позицію“, – йдеться у повідомленні.

Ці дані підкріплені розслідуваннями „InformNapalm“ з фото- і відеоматеріалами. Це доводить, що Росія систематично забезпечувала і продовжує забезпечувати терористів та своїх військовослужбовців на Донбасі сучасною військовою технікою. Більша частина техніки – порівняно нові зразки, які надійшли на озброєння Збройних сил Росії у період з 2004 до 2015 роки. Ця військова техніка не виробляється в Україні, більшість ніколи в Україну не імпортували, тому вона не могла опинитися у ворога як воєнний трофей.

„Укрінформ“

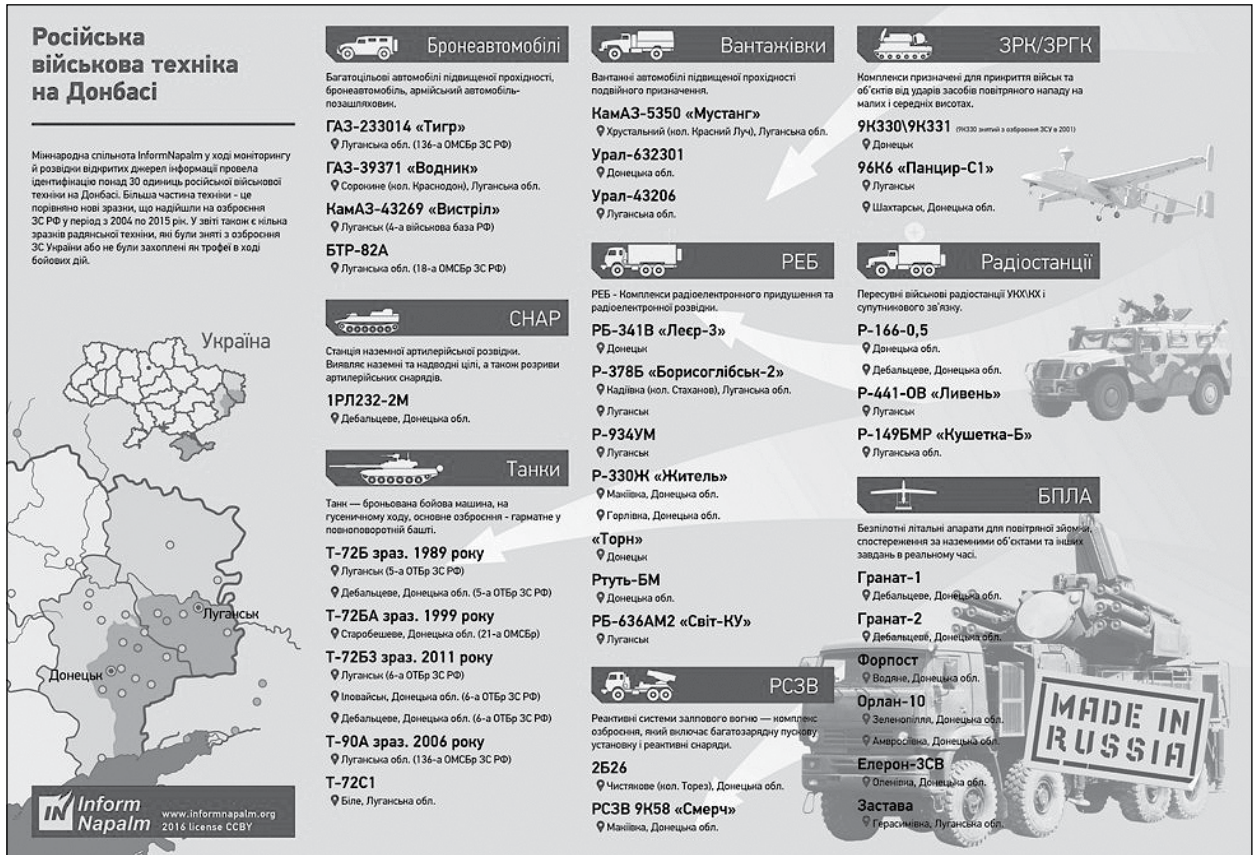

Схема російської військової техніки на Донбасі Міжнародної спільноти „InformNapalm“. (Фото: Макс Авдєєв)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Швеція відновить призов до війська

СТОКГОЛЬМ. – Сім років після того, як Швеція перестала вимагати обов'язкової військової служби, уряд тепер готовий відновити призов. „Ми є в контексті, де Росія анексувала Крим“, – сказав 2 березня Міністер оборони Швеції Петер Гультквіст, додаючи: „Вони переводять більше навчань в нашу безпосередню околицю“. В країні був військовий призов в 1901-2010 роках, а відтак Швеція перейшла на професійну армію, складену з добровольців. За останні два десятиліття військовий бюджет було скорочено, а завдання зосереджувалися більше на миротворчих операціях, ніж на обороні країни. Це рішення уряду означає, що всі шведи – чоловіки й жінки – народжені після 1998 року, підлягатимуть призовові, починаючи з липня. Військова служба, яка триватиме 11 місяців, почнеться 1 січня 2018 року. Вперше призов включатиме жінок. Урядова й опозиційна партії підтримали відновлення призову. („AFP“)

■ Усунено плякати на базі США

ГЕМПТОН, Вірджинія. – Кілька плякатів на виставці, які висіли на стіні у Ленглі – базі Військово-Повітряних Сил (ВПС) США були усунені після нарікань, що вони є жінкофобні. Плякати, які висіли принаймні шість років, мали цитати з старого підручника ВПС, в яких, між іншим, писалося: „Чоловік не може жити без віри“ і „Тільки чоловік глибоких переконань, чоловік глибокої віри, пожертвує собою“. Військова фундація релігійної свободи перша нарікала про два плякати, тому що там було слово „віра“. Командування ВПС відкинуло це нарікання, бо виставка не поширювала жодної специфічної віри. Але 9 лютого Національна організація жінок (NOW) написала скаргу, вказуючи на „жінкофобство“ виставки, бо там є слово „чоловік“. 27 лютого плякати усунено. На їхнє місце мають бути вивішені нові. („www.military.com“)

■ Малайзія видалила посла КНДР

КУАЛА-ЛАМПУР, Малайзія. — Уряд Малайзії 4 березня видалив посла Північної Кореї Кан'га Чоя за те, що він відмовився перепросити за свої гострі слова на адресу Малайзії та її розслідування вбивства Кім Джонг Уна, зведеного брата північнокорейського диктатора. Кілька днів раніше К. Чой сказав, що „малайзійський уряд щось прикриває і Малайзія діяла у змові з зовнішніми силами для знеславлення“ Північної Кореї. Про це повідомив Міністер закордонних справ Малайзії Аніф'аг Аман. Кім Джонг Ун був вбитий 13 лютого на куала-лампурському летовищі. Він був відчужений від свого зведеного брата. Малайзійський уряд сказав, що смерть настала через 20 хвилин після того, як дві жінки обмастили його обличчя хемічною речовиною „VX“. Двох жінок, одну з Індонезії, а другу в'єтнамку, звинувачують у вбивстві. Малайзія розшукує ще сімох підозрілих осіб з Північної Кореї, але чотири з них вже втекли до своєї країни. Експерти висловлюють впевненість, що „VX“ був зроблений в Північній Кореї, яка має велику кількість хемічної зброї. Північна Корея відкинула висновки малайзійського уряду про причину вбивства і навіть не визнала, що жертвою став зведений брат їхнього провідника. („Associated Press“)

■ Американці не хочуть нелегалів

РОЧЕСТЕР, Нью-Йорк. – Відома компанія опитувань „Геріс“ разом з Гарвардським Університетом оприлюднила 21 лютого думки американців про нелегальних емігрантів. Більшість (80 відс.) респондентів сказала, що міста, які заарештують нелегальних емігрантів за злочини, повинні передати їх федеральному уряду. Багато міст у США, звичайно з демократичними посадовцями та міськими радами, відмовилися це робити. Президент Дональд Трамп підписав наказ, який стримує доставку федеральних фондів цим містам. 52 відс. опитуваних підтримало цей наказ президента разом з його плянами вибудувати прикордонну стіну між США та Мексикою і найняти 10 тис. додаткових еміграційних офіцерів. 53 відс. підтримало президентський наказ обмежити в'їзд до США емігрантів з семи мусульманських країн. („The Hill“)

Бльокада Донбасу шкодить Україні

16 грудня 2016 бійці добровольчих батальйонів заявили: якщо протягом семи днів усі українські військовополонені не будуть звільнені терористами, добровольці почнуть тотальну бльокаду окупованих територій. 26 січня добровольці оголосили про бльокаду, не пропускаючи метал, вугілля, деревину та промислові партії алкоголю і сигарет. Ініціаторами стали об'єднання „Свобода“, „Правий сектор“, а також партія „Національний корпус“.

На Донбасі зупинилися Єнакіївський металургійний завод – виробник сталі, Харцизький трубний завод, Ясинуватський і Макіївський коксохімічні заводи, Донецький металургійний завод, шахти об'єднання „Краснодонвугілля“ – виробника коксівного вугілля, ряд інших виробництв. Робітників цих підприємств вивели в простій зі збереженням двох третин платні. Донецькі підприємства зареєстровані на підконтрольній Україні території і сплачують усі передбачені законом України податки і збори до державного бюджету. Верховна „ДНР“ оголосила про впровадження так званого зовнішнього управління на підприємствах української юрисдикції. Отже, тепер податки підуть на потреби „ДНР“. А куди йти безробітним робітникам? Найпростіше – до війська тієї ж „ДНР“. Росія теж виграла – українські підприємства тепер змушені купувати вугілля в Росії і за високу ціну.

Україна потрапила в скрутне становище: теплові електростанції працювали досі на вугіллі-антрациті з Донбасу, якого не стало. З 17 лютого в Україні впровадили режим надзвичайного стану в енергетиці. Енергетична бльокада веде до підриву національної валюти, припинення економічного зростання, зменшення надходжень до бюджету, неможливості виконання соціальних програм і зменшення робочих місць. Це вугілля не може бути замінено вугіллями інших сортів, без кошовної реконструкції наявних котельних. За розрахунками на початок 2015 року реконструкція електростанцій (ТЕЦ) для переведення на інше вугілля мала коштувати 2 млрд. дол. В Україні почалися віялові відключення електроенергії через зупинку ТЕЦ, які працюють на антрациті.

При відмові від антрациту з Донбасу з'являється гостра необхідність імпорту вугілля з Південної Африки або Індонезії, США, В'єтнаму. Це вугілля є досить рідкісним в світі. Поточна його вартість близько 90 дол. за тону. Зростання цін необхідно буде додатково компенсувати підвищенням тарифів для населення.

Проблеми для української економіки полягають у тому, що металургія на неконтрольованих територіях зареєстровані і працюють за українським законодавством, яке включає обов'язковий продаж валюти на валютному ринку. Виробляючи продукцію на Донбасі, вони продають валюту поза його межами, чим сприяють стабілізації валютного ринку. Плюс платять нараховання на заробітну платню, військовий збір та інші податки в український бюджет. Представництво Європейського Союзу в Україні закликала припинити бльокаду залізничного сполучення на Донбасі, яка може призвести до енергетичної кризи, що вплине на людей по обидва боки від лінії розмежування. Управління координації гуманітарних питань ООН заявило, що бльокада призведе до гуманітарних негараздів і соціальної напруги. Посольство США в Україні заявило про занепокоєння бльокуванням постачання вугілля з Донецької та Луганської областей. 18 лютого припинити бльокаду закликали міністри закордонних справ країн „нормандської четвірки“. Тимчасом, представник Росії в Трьохсторонній контактній групі Борис Грізлов заявив, що Росія піде на тісніші економічні зв'язки з окупованою нею частиною Донбасу.

ІСТОРІЯ

Софія Яблонська об'їхала весь світ

Ярослав Стех

Цього року виповниться 110 років з дня народження відомої мандрівниці-фільмарки Софії Яблонської. „В моїх мандрівках, з краю до краю, я ніде не зустріла раю, якого сподівалася. Зате іноді, хоч здаля, схопила кілька відблисків земного щастя, яке тепер має для мене більшу вартість, ніж уявлені рай“, – писала С. Яблонська 1934 року.

Вона без творчості і мандрівних пригод була неспроможна жити. Народилася С. Яблонська у священичій родині 15 травня 1907 року у селі Германів (тепер Львівської області). З молодих років мала нахил до мандрівок. Відзначалася відвагою у своїх мандрівках. Ці мандрівки увінчалися великим успіхом завдяки її письменницькому талантові, вмінню фотографувати й фільмувати.

В роки Першої світової війни С. Яблонська потрапила до Росії разом з родиною, де зазнала різних життєвих незгод в цій неприхильній країні, але й там дивні пощастило дістатися до школи у Таганрозі. У 1921 році вона повернулася в Україну, вступила в учительську гімназію, вчилася в драматичній школі й готувалася стати акторкою. Черговим захопленням дівчини стає мистецтво кіно.

У 1927 році вирішила їхати до Франції, де на той час Париж тішився славою світової столиці мистецтва. С. Яблонській вдалося в Парижі отримати працю кінорепортера. Вона вивчила французьку мову, техніку фільмування і вирушила в дальші світові мандри, щоб якомога пізнати культуру інших народів. Спершу заїхала до Марокко, а потім через Порт-Саїд, Джибуті, Цейлон у французький Індокитай, відвідала Лаос, Камбоджу, провінцію Юнань (Китай), Сіям, Малайські острови, Яву і Балі, Таїті, Австралію й Нову Зеландію, США та Канаду.

В Китаї вона прожила 15 років, познайомилася з Жаном Уденом і вийшла заміж за нього. В їхній родині прийшло на світ трьох дітей, яких С. Яблонська виховала в палкій любові до її корінної батьківщини. Після перших закордонних мандрівок, наслідком яких були блискучі документальні кінорепортажі, вона здобула світове визнання.

С. Яблонська була мандрівницею з покликання, любила пізнавати істини і їх досліджувати. Але завжди серцем вона була споріднена з рідною землею і українським народом. Коли відвідала Україну, мала низку виступів перед галицькою публікою. На прохання тогочасних часописів С. Яблонська почала писати цікаві репортажі і нариси, які були опубліковані протягом 1930-их років в часописах „Жіноча Доля“ (Коломия), „Нова Хата“ та „Нові Шляхи“, „Ми і Світ“, „Назустріч“, „Діло“. Її нариси належали до улюбленої та захоплюючої лектури молодих читачів, спраглих пізнати життя в далеких країнах. На жаль, її твори були заборонені

Софія Яблонська на початку 1930-их років.

під час радянської окупації, а саму авторку комуністи назвали націоналісткою.

Варто замислитися над творчою спадщиною С. Яблонської, яка була не лише мандрівницею, але й фотохудожником та однією з перших жінок-кінооператорів документального кіно. Не раз у її мандрівках виникали реальні загрози її життю, однак це не зупинило її перед обраною метою.

На жаль, її творчість по-різному сприймали в деяких галицьких колах. Її перша книга нарисів „Чар Марокко“, видана у Львові 1932 року, викликала дискусії, які захопили С. Яблонську до написання нових праць. 1936 року з'явилася збірка нарисів про подорож до Китаю „З країни рижу та опію“. Довколосвітня мандрівка С. Яблонської талановито описана у двотомному документально-подорожньому романі „Далекі обрії“, виданому у Львові 1939 року. У всіх виданнях авторка вміщувала власні фотографії, які вдало ілюстрували побут і культуру екзотичних країв і народів. Галицька критика 1930-их років врешті звернула увагу на високі якості цілої подорожньої творчості цієї незвичайно талановитої письменниці.

Під час Другої світової війни, від 1939 до 1946 року, С. Яблонська жила в Китаї, де переносила всі прикраси японської окупації. Після війни вона повернулася до Франції. Почувалася повною сил і нових задумів, плавала в морі з ранньої весни до пізньої осені, щороку їздила в Швейцарію на лежачу. Але 4 лютого 1971 року вона загинула в автокатастрофі.

Останні твори, на жаль, з'явилися друком уже по її смерті. Це збірка новель „Дві міри – дві ваги“ (1972) та документальна повість „Книга про батька“ (1977). Творчість С. Яблонської пропагувала за кордоном її подруга, українська поетеса Марта Калитовська, яка переклала французькою мовою та видала книги С. Яблонської.

С. Яблонська писала: „Україна – вічне джерело моєї наснаги, я вибрала мову і цю країну, тому що це вибір моєї любові. А те, що вибирає любов, – найфантастичніше в цьому світі“.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

АКТУАЛЬНЕ

Названо душителів свободи слова в Криму

Світлана Орел

Центр інформації про права людини та Міністерство інформаційної політики України 3 березня оприлюднили список душителів свободи слова в Криму. Це – 10 осіб, які організували масштабне згортання свободи слова та вираження поглядів в Криму. Ще понад 50 осіб – виконавці цього злочину, що безпосередньо здійснювали переслідування та залякування журналістів на окупованому півострові.

За даними міжнародних організацій, які займаються дослідженням свободи слова, за три роки окупації Крим перетворився на одне із найгірших у світі місць для роботи журналістів. Ситуація з правами журналістів в Криму є набагато гіршою, ніж у самій Росії чи, наприклад, у Білорусі, зазначила голова правління Центру інформації про права людини Тетяна Печончик.

За її словами, жоден злочин проти „неугодних“ окупаційній владі журналістів за ці три роки в Криму не був розслідуваний, а винні не понесли покарання, оскільки самі ж так звані правоохоронні органи часто були причетні до переслідування представників засобів масової інформації (ЗМІ) та фабрикування справ. Отож, було проведено

аналізу фактів і встановлено прізвища організаторів та виконавців системного наступу на свободу слова і вираження поглядів на окупованому півострові.

До уваги бралися випадки кримінального переслідування кримських журналістів, незаконні затримання, арешти та обшуки, випадки фізичного насильства, вилучення, пошкодження техніки, захоплення чи заклики до захоплення редакцій і їхнього майна, відмови у реєстрації, перереєстрації та закриття ЗМІ, незаконний перерозподіл радіочастот, блокування видань в інтернеті, погрози і залякування представників мас-медіа тощо. Центр інформації про права людини збирав та аналізував свідчення самих постраждалих журналістів, офіційні документи і публічні заяви представників кримської влади, протоколи обшуків, процесуальні документи, фото- і відеоматеріали, повідомлення у ЗМІ.

За даними Центру інформації про права людини, 10 осіб несуть найбільшу відповідальність за придушення свободи слова та вираження поглядів в Криму. Це Сергій Абісов, „міністер внутрішніх справ Росії по Республіці Крим“; Сергій Аксьонов, голова „Ради Міністрів Республіки Крим“; Олександр Жаров, голова Федеральної служби з нагляду у

сфері зв'язку, інформаційних технологій та масових комунікацій РФ (Роскомнадзор); Володимир Константинов, голова „Державної Ради Республіки Крим“; Михайло Назаров, начальник головного слідчого управління Слідчого комітету РФ по „Республіці Крим“; Віктор Палагін, начальник „управління ФСБ РФ по Республіці Крим та Севастополю“; Наталія Поклонська, „депутат“ Державної Думи РФ, экс-„прокурор“ Криму; Дмитро Полонський, „міністер внутрішньої політики, інформації та зв'язку“ Криму; Сергій Турчаненко, начальник Сімферопольського полку „Кримської самооборони“, керівник „Кримського республіканського штабу народного ополчення-народної дружини Республіки Крим“; Михайло Шеремет, колишній „віцепрем'єр-міністер“ уряду Криму, „депутат“ Державної Думи Росії.

За словами Т. Печончик, цей список буде постійно доповнюватися новими прізвищами та фактами, адже правозахисники продовжують збір доказів. „Ми посилено чіткий сигнал, що за кожен злочин доведеться відповідати“, – сказала вона.

Радниця міністра інформаційної політики України Юлія Каздобіна зазначила, що міністерство спільно із представниками правозахисних організацій ініцію-

ватимуть порушення кримінальних справ на материковій частині України та введення нових персональних санкцій проти душителів свободи слова в Криму, які можуть включати заборону на в'їзд, заморожування майна тощо.

Координаторка Кримської правозахисної групи Ольга Скрипник зазначила, що готуються також нові списки осіб, причетних до політично мотивованих переслідувань українців в Криму і на території РФ: „Санкційний список щодо журналістів – це тільки початок. За ним підуть нові списки – тих, хто незаконно позбавив волі Олега Сенцова, Олександра Кольченка, Володимира Балуха, Ахтема Чийгоза та багатьох інших українців та кримських татар, які стали в'язнями Кремля“. Правозахисниця додала, що Кримська правозахисна група вже підготувала список суддів, причетних до політично мотивованих переслідувань кримчан. Зараз у ньому 37 суддів, серед яких є як громадяни України, так і громадяни Росії, які виносили рішення з порушенням фундаментальних прав людини та відправляли українських громадян до слідчих ізоляторів або до колоній.

Кропивницький,
Кіровоградська область

Вивчаймо українську мову

Доктор філологічних наук Олександр Пономарів відповідає на запитання читачів ВВС. Початок у „Свободі“ 22 січня 2016 року.

Станіслав завважує, що переклад англійського „united“ як сполучений – неточний і пропонує замінити його словом з'єднаний і писати не Сполучені Штати Америки, а З'єднані Штати Америки.

Назва країни давно усталилася як Сполучені Штати Америки (США), тож її навряд чи треба міняти на ЗША. Слова з'єднувати і сполучати майже тотожні значенням. Англійське „united“ – це і з'єднаний, і об'єднаний, і сполучений.

Роман Мацюк пропонує низку слів на заміну нехарактерного для української мови слова ведучий.

Пропоновані читачем назви ведько, провідця, ведунчик, ведунько, заведій, завідця не дуже відповідають цьому слову. Мені найбільше подобається запропоноване одним харківським мовознавцем слово відник.

Читачка Тетяна пише, що слова казначейство в українській мові немає. Українською мовою це – державна скарбниця, російське казна – скарбниця, казначей – скарбник. Але як утворити від скарбниці прикметник?

Від цього слова прикметника немає, тому, наприклад, казначейський билет українською мовою – билет державної скарбниці.

Олега цікавлять питання, як краще: аеропорт чи летовище, і які прийменники вживати з ними

у (в) чи на?

Аеропорт і летовище – це синоніми. Перше слово вживаємо з прийменником у (в) – в аеропорту, а летовище – з прийменником на: на летовищі.

Львів'янин Андрій Горбунов пише: „Борис Антоненко-Давидович стверджував, що правильно не підписка, а передплата. Але як же це слово можна застосовувати тепер, коли маємо інтернет та інші засоби?“.

Антоненко-Давидович мав цілковиту рацію. Це був видатний борець за культуру української мови.

Слово передплата набуло нового значення, і не треба вигадувати якихось нових слів. Нам треба вчитися в греків, чехів та інших народів, які навіть для слова комп'ютер використовують свої лексеми, надаючи їм нового значення.

Сашко Бондаренко запитує, як англійське „digital“ українською: діджитал чи диджитал?

За так званним правилом „дев'ятки“, пишемо диджитал.

Одесит Василь Милосердний запитує, як перекласти російське слово краснодеревщик.

У словниках є два відповідники: червонодеревець і червонодеревник.

Як називається вулиця – Яблучна чи Яблунева?

Оскільки назва вулиці походить не від яблука, а від яблуні, бо, мабуть, на ній ростуть яблу-

ні, то вулиця – Яблунева.

Чи російське слово поїзд не варто викинути з мови і вживати тільки потяг?

Одиницю залізничного транспорту краще називати потяг. Згадаймо чудовий вірш Володимира Сосюри:

Коли потяг у даль загуркоче,
Пригадаються знову мені
Дзвін гітари у місячні ночі,
Поцілунки й жоржини сумні...

Але поїзд – теж українське слово. Воно вживане на позначення низки саней, возів, що їдуть в одному напрямку. Кажемо також весільний поїзд.

Максим Степанов хоче знати, як правильно писати жіноче ім'я: Платонида чи Платоніда.

Це ім'я пишемо й вимовляємо Платонида.

Михайло Науменко запитує, чи не могли б ми вимовляти столицю Сирії як Дамаськ або, як Вікіпедія подає, Димашк, Дімашк.

Столицю Сирії ми пишемо й вимовляємо Дамаск без м'якого знака, а прикметник – дамаський, щоб уникнути нагромадження приголосних -скський.

Запитання щодо частки не перед прикметниками й прислівниками.

Частку не пишемо разом, коли вона є в ролі префікса. Не тільки в прикметниках і прислівниках, а й в іменниках. Наприклад, неук, немовля, непохитний, негайний, невдовзі, невпинно, незабаром, несамовито. Також – коли вона у складі префікса недо-: недозрілий, недооцінений, недописаний.

Із прислівниками та прикметниками пишемо разом, коли вони означають одне ціле:

недобрий, невеселий, невтямки, недарма, недалеко. Окремо – від прикметника, що має при собі пояснювальне слово, наприклад, ні до чого не здатна людина, далеко не досконалий твір.

Разом пишемо не, коли прикметник є означенням, а не присудком. Наприклад, незакінчена розмова, нез'ясовані питання. Але ця робота не закінчена, бо тут воно в ролі присудка.

Паралімпіада чи Параолімпіада?

У березні 2014 року була порада писати й вимовляти Паралімпіада, паралімпійський, паралімпієць. Це сталося через недогляд. На стикку префікса й кореня злиття голосних, а надто неоднакових, не відбувається, наприклад наобіцяти, пообідати, переобладнати тощо. Тому потрібно казати й писати параолімпієць, Параолімпіада, параолімпійський.

Як українською мовою страна ізгой?

Українською мовою це країна-вигнанець або країна-парія. Ці слова тут ужито в переносному значенні.

На телеканалах кажуть: пильнують за ладом – чи правильно це?

Тут можливі варіанти: пильнувати лад, пильнувати за ладом і пильнувати про лад.

Свої запитання надсилайте на адресу bbs.ukrainian.kiev@bbs.co.uk, вказавши в темі листа „Запитання до проф. Пономарева“. Якщо ви хочете запитати про значення котрогось слова, будь ласка, спочатку загляньте до словника – можливо, там уже є відповідь на ваше запитання.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Євген Станкович відвідає Нью-Йорк

НЬЮ-ЙОРК. – Український Інститут Америки та Концертна серія МАТІ 19 березня проведуть концерт-зустріч з видатним українським композитором Євгеном Станковичем.

Концертіві передуватиме розмова з композитором о 3-ій год. по полудні.

О 5-ій год. пополудні, в присутності композитора, відбудеться концерт творів Є. Станковича з участю „Powell Flute Artist” – професора флейти Університету Центральної Флориди Нори Лі Гарсії, голови Струнного відділу Університету Конектикат, професора скрипки „Longy School of Music of Bard College” Соломії Івахів, альбом якої „Ukraine – Journey to Freedom” („Шляхом до свободи – Сторіччя класичної музики для скрипки та фортепіано”) ввійшов до п'ятірки нових альбомів на iTunes, франко-американського віолончеліста Іва Дхарамража, який першим записав для фірми Koch та здійснив прем'єрне виконання твору Валентина Сильвестрова „Драма” у Північній Америці, піаністки Тані Баністер –

лауреата міжнародних конкурсів піаністів в Нью-Орлінсі та „Concert Artists Guild”, піаніста Філіпа Едварда Фішера, загальновідомого соліста, що виступав з Королівською національною оркестрою Шотландії, симфонічними оркестрами Копенгагену, Тампере, Толедо та Джуліярд, а також камерного виконавця.

Є. Станкович є автором шести симфоній, шести балетів, багатьох творів для хору, камерної вокальної та інструментальної музики, музики до шести театральних вистав та понад 100 фільмів. Він відомий як провідник групи молодих українських композиторів, які на початку 1970-их років поламали бар'єри минулого режиму та задекларували свою технічну та тематичну інноваційність. Працюючи за власними параметрами, вони повністю відчували на собі спротив радянської культурологічної верхівки й рідко мали можливість виконувати свої твори поза межами СРСР.

Розвал імперії зля уможливив контакти композитора із вільним світом, що обумовило

Композитор Євген Станкович.

численні записи його творів різними компаніями та їх виконання в різних країнах світу, принесло йому широке визнання як одного з яскравих та самобутніх композиторів нашого часу.

Український Інститут Америки

Свято сучасних героїнь відбулося на Флориді

Віра Боднарчук

НОРТ-ПОРТ, Флориди. – 56-ий Відділ Союзу Українок Америки вирішив вшанувати сучасних героїнь України, жінок Майдану, які три роки тому вийшли в Києві захищати своїх дітей та виборювати право стати частиною Європи. Цей протест був жорстоко покараний, але вистояв через відвагу народу та посвяту життям „Небесної сотні”.

Фотожурналістка Ольга Ониш-

ко, яка працювала у Львові та Києві, в листопаді 2013 року перебувала в США, але коли дізналася про демонстрацію студентів за вступ України до Євросоюзу, відразу полетіла до Києва і була свідком демонстрації і протесту, які набирали загострення на Майдані. В результаті з'явився її фільм „Жінки Майдану”, де охоплено перебіг дій від 30 листопада 2013 року до 20 лютого 2014 року. Цей документальний фільм 26 лютого було висвітлено в Українському осеред-

Тріо в складі (зліва): соліст Василь Фесьо, диригент Михайло Цапар, бандурист Орест Грицик.

ку ім. св. Андрія.

В програмі взяв участь хор 56-го Відділу США під диригентурою Люби Інгрем, який виконав „Молитву” на початку програми та пісні „Лебеді материнства” Василя Симоненка та „О Україно, о люба Ненько” на закінчення.

Новостворене тріо в складі диригента і композитора Михайла Цапара, бандуриста Ореста Грицика та соліста Василя Фесю виконало три пісні на честь жінок-героїнь: „Не забувай” (слова Богдана Лепкого, музика М. Цапара), „Молитва за рідний край” (слова Михайла Каменюка, музика

Володимира Гадзінського) та „Моя Україна” (слова Михайла Бойка, музика Миколи Свідюка).

Прибуток з вечора був призначений на розголос фільму в англійській мові „Women of Maidan” в Америці та в інших країнах світу. Цей фільм здобув підтримку групи „Women in Film and Video” і буде показаний на фестивалі фільмів у Форт-Маєрсі, Флориди, 9 березня з присутністю режисера фільму О. Онишко.

Вечір підготували членки 56-го Відділу США, зокрема голова Анна-Марія Сусла та Анна Мацілінська.

Хор 56-го Відділу Союзу Українок Америки під диригентурою Люби Інгрем. (Фото: Христина Чайковська)

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує

на презентацію книжки

«ПРОТИ НАСИЛЬСТВА»

Про нас. Проти насильства.

**Збірка оповідань українських письменників
проти насильства.**

Збірка «ПРОТИ НАСИЛЬСТВА» створена та опублікована в рамках проекту Громадського радіо «Протидія насильству в родині», який реалізується за підтримки проекту «Доступна та якісна правова допомога в Україні», що фінансується Міністерством міжнародних справ Канади, впроваджується Канадським бюро міжнародної освіти у партнерстві з Координаційним центром з надання правової допомоги.

У програмі:

Орися Сушко
президент СФУЖО

д-р Катерина Левченко
La Strada Ukraine

д-р Полін Ренкін
Carleton University (Canada)

Ольга Дунебабіна
La Strada Ukraine

д-р Марта Кебало
головна представниця СФУЖО до ООН

**в суботу, 18 березня 2017 року
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Короткі новини з життя закордонних українців підготувала агенція „Укрінформ“

У Лівані відкрили „Український парк“

БЕЙРУТ. – 9 березня в Бейруті відбулося урочисте відкриття „Українського парку“. Свято організувало Посольство України в

Лівані, де проживає близько 3,000 українців та осіб з українським корінням. Українська громада розвиває там традиційну культуру.

Відзначили день народження Шевченка

ПРАГА. – 9 березня у Празі відбулося святкування з нагоди 203-ої річниці від дня народження Тараса Шевченка. Посольство України в Чеській Республіці запросило усіх взяти участь у відзначенні біля пам'ятника поетові у Празі. За бажанням кожен міг прочитати улюблений твір Т. Шевченка.

Пам'ятник Т. Шевченкові замовила українська громада в Чехії. Його автором є молодий український скульптор Микола Зноба, який готував самостійно пам'ятник спеціально для Праги. Архітектором пам'ятника виступила дружина мистця Вероніка Дірова.

Образ Шевченка, втілений авторами, це молодий поет, сповнений надій і сподівань, що лівою рукою до серця притискає сувій (імовірно, з власними поезіями), сміливо й гордо позирає на глядачів.

Квіти біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Празі. (Фото: „Укрінформ“)

З Китаю передали гроші для бійців

ПОПАСНА, Луганська область. – Наприкінці лютого українська громадська організація „Громада“, яка утворилася в місті Гуанчжоу 21 листопада 2014 року очолювана Олександром Каменських, збрала та передала гроші

на медичну допомогу для захисників України.

Про це повідомила 2 березня „Мистецька сотня „Гайдамаки“. Придбані медикаменти передані добровольчій групі медиків на чолі Сергієм Кисельовим.

Молодь відбудує надзвичайну Україну

Учасник Ірпінських семінарів, які щороку проводить видавництво „Смолоскип“, поет ОСТАП МИКИТЮК відвідав прифронтові території на сході України. Нижче вміщено його враження.

Наші життя як дороги, нескінченні і з постійними маневрами і прямими, горбами, ямами, часом як ґрунтові сільські дороги, часом як німецькі автобани, часом наше життя схоже на авіорејси (зі стресами, очікуваннями і пересадками в терміналах) чи на розмірену в часі подорож залізницею чи круїзним лайнером.

Але за якимось вищим планом, або через збій в системі нашої матриці, всі ці вище перелічені способи пересування між народженням і смертю не діляться окремо, а дістаються кожному цілим списком, навіть з доповненнями, в прямому й переносному сенсі.

В наш час, окрім всього переліченого, в моє і в життя сотень тисяч інших хлопців і дівчат, чоловіків і жінок, дітей і дорослих міцно й надовго вкарбується слово – блокпости.

Зовсім недавно мої подорожі стали дещо іншого характеру, ніж раніше. Змінилася мета, змінилася географія, змінилися люди навколо, змінилися врешті думки і слова.

За шість днів я пройшов залізницями шість міст, познайомився з десятками дітей з вогниками в очах і їхніми батьками та вихователями, познайомився з чудовими бібліотекарями і побачив свою рідну Укра-

їну з раніше невідомих мені ракурсів. Знайшов нових друзів.

Кременчук-Харків-Северодонецьк-Рубіжне-Лисичанськ-Київ. Цей відрізок доріг – тільки початок чогось набагато більшого.

Кожного дня в кожному місті з іншими людьми відкривалися якісь відмінні від попереднього дня емоції. День у Рубіжному став для мене днем контрастів. У публічній дискусії в місцевій дитячій бібліотеці

Остап Микитюк у дитячій бібліотеці в Лисичанську.

Подарували архів Олега Ольжича

ОТАВА. – Особистий архів українського поета та політичного діяча Олега Ольжича, який нині зберігається у Канаді, буде передано Україні. Про це 3 березня повідомила невістка Олега Ольжича Ольга Кандиба, яка розпоряджається архівом. Вона зазначила, що сподівається

ся на розміщення архіву в Інституті літератури у Києві. Згоду перевести архів до України підтвердив Міністер культури України Євген Нищук, який перебував у Торонто та Отаві, де долучився до всеканадської прем'єри стрічки „Гіркі жнива“.

Українці представили найкращий виступ

ДЖИЛОНГ, Австралія. – Українська громада міста стала переможницею одного з найвідоміших мультикультурних фестивалів Австралії – „Пако-Фест-2017“. Посол України Микола Кулинич цього року особисто взяв участь у проходженні української колони.

Тематикою виступу українці обрали національну кухню.

Захоплюючий танець з короваєм виконав танцювальний ансамбль „Легенда“. Саме завдяки багатогранності композиції українська колона здобула найбільшу симпатію глядачів і перемогла у загальній номінації „Найкраща культурна програма“. Українці провели також Дні українського кіно, які презентував Посол М. Кулінич.

Українська громада на фестивалі „Пако-Фест-2017“. (Фото: „Укрінформ“)

наступала тиша, як вона не заспокоювала, а насторожувала і викликала страх.

В ці моменти я відчув сором перед цими людьми, за себе і за десятки тисяч інших громадян. Тому що сидіти на зручних стільцях перед екранами комп'ютерів, чи спокійно ходити на роботу, на дискотеки й концерти, чи вдавати із себе експертів у затишних студіях перед камерами і мікрофонами за сотні чи тисячі кілометрів від зони конфлікту, де лунають постріли і замерзає земля в укриттях, де люди бояться вийти зі своїх помешкань і підвалів, щоб не потрапити під кулі, жодного разу не спробувавши зрозуміти, як це, не спробувавши завести діалог, зробити крок до порозуміння, крок допомоги – у нас немає права розпоряджатися цими територіями, у нас немає права ставити „стіни“, у нас немає права навіть називати себе патріотами і українцями, рвучи на грудях вишиті сорочки, в той час не змінюючи на краще нічого, навіть навколо себе, свого помешкання чи свого міста на західній, центральній, південній чи північній частині держави.

В той час, коли в маленьких містах Донеччини і Луганщини українська мова це громадянська позиція, жага до життя і бажання бути людиною у своїй країні, а не засіб маніпуляції чи тема для штучних конфліктів між політичними силами, письменниками чи ще кимось або способом заробити грошей на війні. Ста-

(Закінчення на стор. 14)

Лінії творчості мистця Олексія Коваля

Катерина Мамаєва

ТОРОНТО. – Емалі майстри з України Олексія Ковалю не літературні, справжні, матеріальні, формату доброї картини, і власне, краще за все називати їх панно.

Протравлений рисунком мідний лист розрізається на кластери, що випікаються у печі, а далі, наклеєний на основу, знову набуває втраченої цілісності. В портретах монохромні, оцифровані і потім переведені на левкас фотообрази сучасників і предків, одягнені в пишні шати – на зразок барокових одягів з тонкими нитями цирювки в українській іконі, але мідно-емалеві, як оклади старовинних манускриптів. Поверх художник накладає сріблення чи золочення, вплаваючи справжні дукачі і фібули.

Олексій Коваль

натюрморт, стиглий, переливчастий: збризнута яскравими відблисками, ніби жива, плоть – овочі, солодощі і вино – нагадування про дарунки південної італійської природи, про заморські товари зі Сходу, від арабів, персів та індусів.

Емаль відзначається не тільки трудомісткістю – в цілому, процес складається з близько 24 етапів, для оволодіння цією технікою потрібно оволодіти собою, а це, в свою чергу, потребує мужності, постійного тренування, впевненості та правильного розрахунку власних сил, гострого ока та твердої руки, спостережливості, швидкості реакції, досвіду задля прогнозування часто непередбаченого результату. Ці риси притаманні О. Ковалеві.

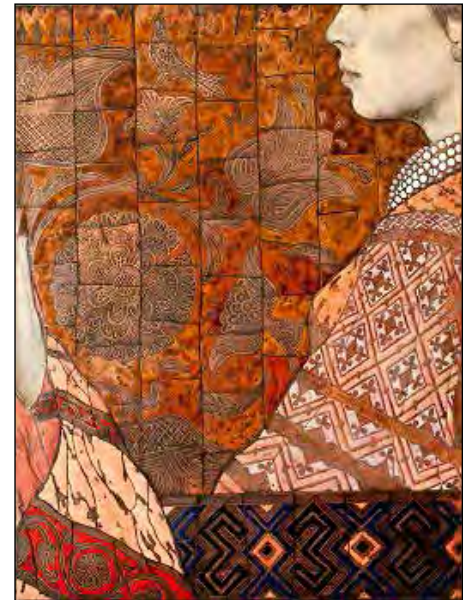
Виставка творів майстра-емальєра відбудеться 1-15 жовтня у галерії Канадсько-Української Мистецької фундації.

Олексій Коваль. „Весільні портрети“.

В серіях емалей, таких як „Ляльки“, художник нібито ховається за надлишковою барвистістю та опуклістю форми, як автор за декораціями та маріонетками, нібито підсовує мудровані вироби-іграшки ласому до усього блискучого простакуватому глядачеві, підігруючи його наївності, забавляючи наче дитину. Яскрава обгортка нав'язує себе як самоцінність, відволікає від роздумів, зачаровує і присипляє. А насправді в грайливій формі оповідає про вічні цінності.

Серед інших творів вирізняється „Неаполь. Тераса“ (2015). Вилинялий пейзаж колишньої столиці Королівства обох Сицилій з абрисами Везувію – спорохнявілий як паволок під левкас, але реставрований гобелен випинає емалевий

„Весільні портрети“ (частина диптиха).

Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ПОДОРОЖІ

Підгорецький замок – один з найкрасивіших

Олександр Костирко

Підгорецький замок, разом з Олеським і Золочівським, є найпопулярнішим на туристичному маршруті „Золота підкова Львівщини“, виплеканому директором Львівської галереї мистецтв Борисом Возницьким. Замок є історико-архітектурним шедевром XVII ст., одним із найкрасивіших замків України в стилі ренесансу, який за вишуканістю не поступається французькому Версалю. Розташований він у селі Підгірці Львівської області.

Головний орієнтир в Підгірцях – багато прикрашений скульптурами костел-усипальня графів Жевуських. Від костелу 300-метровою липовою алеєю потрапляємо в замок, біль-

Підгорецький замок в Львівській області.

Бастіон замку. (Фото: Олександр Костирко)

Туристи на подвір'ї замку.

ше схожий на палац, ніж на фортецю. Він різко контрастує з суровими, войовничими фортецями Поділля. Замок належав родині Підгорецьких. Від прізвища перших власників і походить назва замку.

У 1633 році гетьман Станіслав Конєцпольський купив у Підгорецьких фортецю і почав її облаштовувати за проектом архітекторів Гійома Лавасера де Боплана та італійця Андреа дель Аква. Будівельні роботи велися з 1635 року по 1640 рік. У чотирьох кутах палацу звели потужні п'ятикутні бастіони: рідкісне поєднання палацу і оборонної споруди.

Замок сильно постраждав у ході визвольної війни під проводом гетьмана Богдана Хмельницького. Від-

новлювальні роботи проводилися вже при новому господарі палацу – Янові III Собеському, який отримав Підгорецький замок як подарунок. Через вісім років після реконструкції на Підгорецький замок звалилося нове лихо – татари, в результаті нападу яких палацові будівлі отримали серйозні пошкодження. Від сина Яна III – Костянтина – замок разом з численними селами перейшов до Жевуських.

Граф Жевуський зібрав у Підгорецькому замку велику колекцію картин, зброї, старовинних книг та меблів і зажив слави найгучнішими гуляннями, що затягувалися на тижні. Їх супроводжували фаєрверками та гарматними пострілами. Гості збиралися у величезній їдальні, при-

крашений 72-ма портретами. Розважали гостей оркестра і власний театр гетьмана. У замковому парку прогулювалися рідкісні птахи. Для численних гостей та їх слуг біля замку збудували корчму-заїзд з сонячним годинником на стіні, який зберігся й дотепер. Тут зупинявся Оноре де Бальзак. Були в замку кармазінова кімната, а також китайський, золотий, дзеркальний, мозаїчний, зелений кабінети. Усі цінності, що зберігалися в кабінетах і залах, відповідали їх назвам.

Влітку 1915 року замок став місцем постою 5-го австро-угорського корпусу. Потрапивши на лінію фронту, замок опинився під загрозою знищення російської армією. Однак завдяки наказові генера-

ла Брусилова замок зберегли, проте пограбували. Під час Другої світової війни споруда теж сильно постраждала, а після війни художні цінності були значною мірою знищені радянськими військовослужбовцями Золочівського гарнізону, а те, що залишилось, передали до львівських музеїв.

В 1956 році в замку сталася велика пожежа і від палацу залишилися голі стіни. В 1960-их роках споруду реставрували, проте ні плафонів, ні мармурових підлог відновити не вдалось.

Лише вісім років тому замок став музеєм і улюбленим місцем для романтичних прогулянок. Деякі туристи приїжджають сюди з бажанням зустріти привид Білої Панни – дружини Северина Жевуського, яку той через ревності нібито замурував у стінах замку. Інші „очевидці“ бачили поруч з замком постать молодої жінки.

RESURRECTION

MUSIC FROM THE UKRAINIAN SACRED CHORAL TRADITION

Michael Zaugg, CONDUCTOR

A combined male chorus of over 50 singers, featuring members from

- Pro Coro Canada
- Boyan Ensemble (Kyiv)
- Homin Municipal Choir of Lviv
- National Philharmonic of Ukraine
- Chorus of the Armed Forces of Ukraine
- Vydubychi Church Choir (Kyiv)
- Ukrainian Bandurist Chorus (Detroit)
- Axios Men's Ensemble of Edmonton
- Ukrainian Male Chorus of Edmonton

MUSIC FROM THE RESURRECTIONAL DIVINE LITURGY

Fr. John Sembrat OSBM

And selected Ukrainian sacred masterpieces

TORONTO • WEDNESDAY, APRIL 19, 2017

7:30 PM, St. Paul's Anglican Church

ROCHESTER • THURSDAY, APRIL 20, 2017

7:00 PM, St. Michael's Roman Catholic Church

PHILADELPHIA • FRIDAY, APRIL 21, 2017

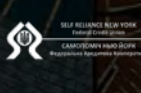
7:00 PM, Cathedral of the Immaculate Conception

NEW YORK CITY • SATURDAY, APRIL 22, 2017

7:30 PM, St. Francis Xavier Roman Catholic Church

Tickets \$35 • Available at the door and at www.resurrectionalliturgies.com

KYIV-LVIV

Aug 3 – 11, 2017

Pre UMPZ Tour to Ukraine

Plus Kaniv and Slavsk (Karpaty)

\$650 twin

9 Day all Inclusive Tour

\$250 sgl

Rate includes: RT transfers, city center hotels, 2 meals daily, city tours incl entrance fess, ski lift ride, tour guides and inter city transportation.

scope@scopetravel.com

201 463 4656

www.scopetravel.com

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Віче-реквієм для героїв Майдану

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 3 нагоди третьої річниці трагічних подій на Майдані біля меморіальної дошки Героя України, активного учасника Революції Гідності, Почесного громадянина міста Бережани, колишнього студента Бережанського агротехнічного інституту Устима Голоднюка 25 лютого відбулося віче-реквієм. Панахиду пам'яті Героїв „Небесної сотні“ відслужили о. Лев Кметко з Української Греко-Католицької Церкви та о. Володимир Зайчук з Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Присутні хвилиною мовчання вшанували героїв Революції Гідності. Представники влади й громадськості, викладачі й студенти поклали квіти та лампадки до меморіальної дошки У. Голоднюка.

Зворушливі вірші декламували студенти Лідія Войчак і Сергій Демчук.

У. Голоднюк стояв на Майдані упродовж трьох місяців. У ніч на 30 листопада 2015 року його поранили та це не змусило юнака відмовитись від участі в протестах. Він був бійцем 38-ої сотні Самооборони Майдану, завжди у перших рядах на барикадах. Вранці 20 лютого 2016 року куля снайпера влучила йому в голову, пробивши миротворчий шолом. Смертельне поранення він отримав, коли намагався відтягнути із зони обстрілу пораненого побратима.

У краєзнавчому музеї 25 лютого демонструвалися тематичні виставки та документальний фільм „Люди. Майдан. Герої“ про Назара Войтовича, У. Голоднюка, Олександра Капіноса, Ігоря Костенка, Тараса Слободяна родом з Тернопільщини.

Студенти Бережанського агротехнічного інституту біля меморіальної дошки Героя України Устима Голоднюка. (Фото: Тетяна Будар)

Відзначили 112-річчя Уласа Самчука

Інна Нагорна

РІВНЕ. – Свічу пам'яті, присвячену 112-ій річниці від дня народження письменника Уласа Самчука, запалили в літературному музеї його імені.

Промовляли голова обласної організації Національної спілки письменників України Ірина Баконецька, лауреат премії ім. У. Самчука 2016 року Ірина Одерко, член правління обласного об'єднання Товариства „Просвіта“ Наталія Савчук, проф. Ірина Захарчук, бандурист Назар Волощук, земляк письменника Володимир Данилюк та директор обласного краєзнавчого музею Олександр Булига.

Звучав старовинний фортеп'яний з колишнього рівненського помешкання У. Самчука, на якому викладач музичної школи Олександр Шавардак (Оксана Войтович – скрипка) виконав молитву „Ave Maria“ Йогана-Себастьяна Баха. Виступили учениця цієї ж школи Маргарита Москвич, співачка Галина Швидків, учні читали поезії Оксани Лятуринської, Євгена Маланюка та Олексі Стефановича.

Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять Ярослава Соколика – офіційного розпорядника спадщини У. Самчука. Учасники заходу поклали квіти до пам'ятника письменникові.

У Літературному музеї Уласа Самчука промовляє доктор філологічних наук, проф. Ірина Захарчук. (Фото: Олена Ковальчик)

Вечір в пам'ять Патріярха Йосифа

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 17 лютого в художньому музеї черкаська парафія Покрови Пресвятої Богородиці Української Греко-Католицької Церкви на чолі з настоятелем о. Юліаном Шереметою провела вечір

пам'яті з нагоди 125-річчя дня народження Патріярха Йосифа Сліпого.

Виступив о. Юліан Шеремета, який розповів про життя Й. Сліпого. Учасники переглянули фільм „Патріярх“, в якому розповідається про нелегку долю, яка випала йому в СРСР.

Парафіяни церкви Покрови Пресвятої Богородиці з настоятелем о. Юліаном Шереметою на вечорі пам'яті Патріярха. (Фото: Олександр Костирко)

Нагородили вишитий буквар

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – У 2013 році міська рада заснувала літературну премію ім. Уласа Самчука. Цьогорічною лауреаткою стала письменниця та вишивальниця Олена Медведєва, авторка низки вишитих книг. Нагородили її за „Рівненський буквар“, в якому розповідається про історію міста й області, пам'ятні та визначні місця краю. Грошовий вираз премії становить 10 тис. грн.

Це прозова краєзнавча книга для дітей та дорослих, в якій інформація подана за принципом букваря. Відтак діти вивчатимуть літери рідної мови та історію свого краю одночасно.

Проект „Рівненський буквар“ став можливим завдяки підтримці „Молодої Просвіти“ та міського об'єднання Товариства „Просвіта“, а також міської влади.

Лауреат премії ім. Уласа Самчука 2017 року Олена Медведєва. (Фото: Євген Цимбалюк)

Львівська політехніка святкує 200-ліття

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 7 грудня 2016 року розпочалися заходи з урочистого відзначення 200-ліття Національного університету „Львівська політехніка“, найдавнішого технічного університету України і одного з найстаріших технічних університетів Європи.

В Українському греко-католицькому соборі св. Юра відбувся Подячний Молебень за Львівську політехніку. Була присутня велика група працівників університету, ректор Юрій Бобало, а з почесних гостей – президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій. Владика Венедикт вручив Ю. Бобалеві нагороду УГКЦ – медалью св. Юрія.

У головному корпусі Львівської політехніки для гостей проводили тематичні екскурсії, зокрема показали історичну актову залу, галерею портретів ректорів, видатних

науковців-політехніків.

Відбулося урочисте відкриття пам'ятної таблиці на честь фундатора Цісарсько-королівської реальної школи Франца І. Право відкрити таблицю було надане проф. Ю. Бобалеві та одному з авторів проекту, директорів Інституту архітектури проф. Богданові Черкесові. Таблицю освятили університетські капелани оо. Юрій Остапук і Тарас Жеплинський.

У театрі опери і балету ім. Соломії Крушельницької відбулася урочиста академія. Були зачитані привітання від президента і Прем'єр-міністра України.

8 грудня 2016 року відбулася Міжнародна наукова конференція „Науковці та випускники Львівської політехніки у світовій науці та культурі, міжнародній політиці та економіці“ і урочисті збори та святковий концерт, присвячені 200-річчю Львівської політехніки.

Козаки провели табір і зібрали допомогу

Виставили найповнішу колекцію українських жіночих прикрас

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 26 лютого козацька міжрайонна громадська організація „Холодноярська Січ” (керівник Анатолій Василенко) провела козацький дитячий збір джур з Смілянського і Черкаського районів для вишколу і навчання. Збір проходив на березі ріки Тясмин, на так званій Паланці, де навчають патріотичну молодь і інші громадські організації.

Стріляти молодь навчав сотник молодіжного осередку організації, депутат Смілянської міської ради Володимир Білан, а заступник керівника підрозділу Січі „Берегиня” Людмила Кожушко навчала молодь робити українські народні ляльки-мотанки – символ жіночої мудрості і родинний оберіг. Їх відішлють воїнам на сході України.

До школярів з молитвою і напутнім словом звернувся військовий капелян,

протоєрей Української Автокефальної Православної Церкви Михайло Шевчук, який розповів також про свої відвідування зони бойових дій.

У ці дні займалася й інша козацька організація Черкащини „Вільне козацтво Холодного Яру”, яка від „Вільного козацтва Австралії”, а також через о. Василя Циріля – козацького капеляна, настоятеля холодноярського храму Петра Кальнишевського отримала фінансову пожертву на допомогу українським воїнам – 1,500 австралійських дол.

27 лютого придбаний на ці і зібрані на Чигиринщині козаками Холодного Яру фонди о. В. Циріль особисто доставив бійцям 72-ої окремої механізованої бригади, котра обороняє Авдіївку, медикаменти, інструменти для ремонту військової техніки, електричний кабель, мінібронежилети, продукти харчування та багато інших необхідних речей.

Козацький капелян о. Василь Циріль (праворуч) з українськими бійцями в Авдіївці.

На відкритті виставки (зліва): краєзнавець Олександр Самков, директор музею Кобзаря Ольга Шарапа та колекціонер Юрій Коваленко. (Фото: Олександр Костирко).

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – В Музеї „Кобзаря” 2 березня відкрилася унікальна виставка „Українські жіночі прикраси XVIII-початку XX ст.”. Найповнішу в Україні колекцію зібрав черкасець Юрій Коваленко.

У 1960-их роках він почав збирати полкові знаки, ордени та старовинні монети, які не лише колекціонував, а досліджував їхню історію, для чого відвідав багато музеїв.

Подорожучи, він проявляв зацікавленість до живопису та народної української ікони. Вивчення української старовини захоплювало

його все більше. З часом він почав одержувати замовлення на реставрацію складних ювелірних виробів. Це стало поштовхом до нового захоплення – колекціонування виробів золотарства. Нині його збірка прикрас найбільша в Україні. В основному – це сережки, коралові намиста зі срібними рифами, срібні ланцюжки, хрестики, обручки, дукачі, датовані XVIII-початком XX ст.

На виставці представлено майже 500 експонатів – частина колекції Ю. Коваленка.

(Закінчення на стор. 14)

Ваш Банк продали... ЗНОВУ?

UKRFCU - ті самі власники вірно служать громаді з 1952 року

Заощаджуйте з UKRFCU - порівняйте наші ставки	
9 MONTH SHARE CERTIFICATE 1.09% Interest Rate 1.10% APY*	17 MONTH SHARE CERTIFICATE 1.39% Interest Rate 1.40% APY*
24 MONTH SHARE CERTIFICATE My Choice "Bump Up" Option** 1.24% Interest Rate 1.25% APY*	60 MONTH SHARE CERTIFICATE My Choice "Bump Up" Option** 2.37% Interest Rate 2.40% APY*

Розбудуйте своє майбутнє з UKRFCU!

DISCLOSURE:

*APY = Annual Percentage Yield. **My Choice allows a one-time rate increase corresponding with current advertised 24-month or 60-month UKRFCU certificates. The new rate will remain in effect until the certificate maturity date. \$500 minimum balance required to open and earn APY. A penalty may be imposed for early withdrawals. Rates displayed are accurate as of 02/03/2017 and subject to change without notice. Must be member or sign-up for membership in the UKRFCU to qualify. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any UKRFCU location).

Federally Insured by NCUA

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

215-725-4430

Молодь відбудує...

(Закінчення зі стор. 9)

ло соромно за те, що в нашій країні ще так багато людей судять інших за кольором шкіри чи сексуальною орієнтацією, за манерою одягу чи за віроповіданням, за те, що підгодовують стереотипи замість того, щоб їх розвіювати, за те що досі, за три роки війни на сході так і не зрозуміли, що не можна ділити країну на „я“ і „вони“, що ми єдине ціле. А ще я зрозумів, що ми всі страшенно однакові в бездіяльності, в стані доріг, в алкоголізмі населення, в дурості й ліні, в своїй особливості, в своїй бідності.

З іншого боку, я відчув спокій і умиротворення, коли того ж дня наша команда навідалася до місцевого „Карітасу“, де нас дуже тепло й щиро зустріли діти. Деякі з них місцеві, деякі внутрішньо переміщені, але всі вони без виключення наші. Надзвичайні емоції викликали їхні вогники у очах, активність, дружність і бажання. Ми читали з ними вірші Жака Жаб'є, дізнавались, ким вони хочуть стати, коли виростуть, говорили про мрії і бажання, про любов

і подорожі, про Україну і закордони. Про них. І трошки про нас.

До мене прийшло розуміння того, що ці дітки виростуть і ставатимуть тими, ким вони тепер собі забажали, що в цих дітей у такому юному віці вже є своє бачення світу, що ці діти виростуть і прийдуть на зміну нам, як колись на зміну старшому поколінню починали приходити ми. Наскільки зараз наріла потреба ставати підтримкою для них, щоб колись вони стали підтримкою для нас. Розуміння, що вони заслуговують кращого життя, ніж ми, кращої держави, кращого майбутнього.

Стало соромно, що таким світлим і чудовим дітям ми залишаємо руїну. Я зрозумів, що мені хочеться, щоб ці діти, не тільки в Северодонецьку чи Слов'янську, Лисичанську чи Дружківці, Рубіжному чи Краматорську мали можливість рости в мирі (котрий деяким дається надзвичайно важко), мали доступ до книг чи фільмів, мали можливість побачити і подружитись з справжнім поетом чи музикантом, художником чи актором, знали ким хочеться бути в цьому світі, щоб отримали трошки більше уваги, не відчували страху, не чули пострілів, не втрачали батьків і друзів, не втрача-

ли ідентичності, ставали розумнішими і кращими за нас. Всі діти мають на це право і потребу, незалежно від того де живуть, в селі на Закарпатті чи містечку на Кіровоградщині, у Львові чи Ніжині, Рівному чи Авдіївці, Калуші чи Харкові, в Ірпені чи Одесі.

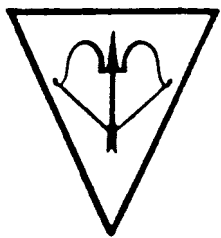
Коли наступного ранку ми під'їздили до Лисичанська (до речі, до місцевої дитячої бібліотеки передав свої книжки й „Смолоскип“), над містом світило тепле, явно не лютневе сонце. Побачивши охайні вулиці, дітей, що йшли за руки з мамами, собак зі своїми господарями і автомобілі з українськими номерами, надзвичайно важко було повірити в те, що у XXI ст., в час, коли так стрімко розвиваються технології, наука, спрощується доступ до цього всього, навіть у такій державі, як наша, могло відбуватися таке звірство. Історії про те як гинули люди під час окупації і звільнення міста з вуст очевидців загаяли в ступор.

На останній зустрічі в Лисичанській бібліотеці для дітей, на відміну від попередніх, мені особисто стало надзвичайно важко говорити. Не знаю, чому саме тоді й саме там, я вирішив трохи більше заглибитись у себе і спробувати знайти правиль-

ні пояснення. Та після сотні запитань від активних дітей з Луганська, Донецька та інших територій, які в той чи інший час були чи є окупованими, але які ідентифікували себе як українців, я почав оговтуватись. Такої сильної, нестримної, зацікавленої і „голодної“ до знань, маленької чи то пак молоді України досі я не бачив ніде. Тоді ж у мене розвіявся останній роздутий стереотип, що на сході всі розмовляють російською мовою. Діти, котрі того дня, вкотре повернули мені і моїм друзям віру в наше майбутнє, розмовляли з нами українською, набагато кращою, ніж на тій самій західній Україні, чи в україномовних середовищах Києва або Івано-Франківська.

Я побачив у цій молоді тих, хто відбудує культурну, багату, живу, надзвичайну Україну. Ту, за яку померли люди на Майдані під час Революції Гідності. Ту, за яку злягли тисячі солдатів на східному фронті. Я побачив там надію.

В пам'яті залишилось дуже багато не сказаного тут. Багато діалогів, ситуацій, дитячої щирості, дорослої підтримки. В серці загорівся вогонь з іскри, яку я носив у собі від народження.

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“ влаштовує „ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

для дітей від 4 до 6 років, які володіють
(розуміють і говорять) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2017 р. Війнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі 25 червня до суботи 1 липня 2017 р.
- від неділі 2 липня до суботи 8 липня 2017 р.

У справі кімнат просимо порозуміватись прямо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 290.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622

Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **30 травня 2017 р.** • Після реченця не приймаємо зголошень.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2017

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вписуєте на табір перший раз

☐ від 25 червня до 1 липня 2017 р.

☐ від 2 липня до 8 липня 2017 р.

Величина таборової сорочки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.

☐ Залучую чек на суму \$.....

☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

.....

.....

..... Підпис батька або матері

Виставили найповнішу...

(Закінчення зі стор. 13)

На виставці є багато дукачів, які були святковою прикрасою українського жіноцтва. Разом із коралями, ланцюжками з емаллю, сережками-калачиками, віночком зі стрічками, дукач створював образ краси та гармонії. Дукач зупиняв на собі погляд, привертая увагу до жіночої вроди, підкреслював її неповторність та чарівність. Оскільки жінка була відповідальна за продовження роду, вона потребувала оберега, який би захищав її та майбутні дітей від злих сил. Багато дукачів мали величні сюжети, які ніби освячували людину.

Робили усі ці прикраси сільські ювеліри, прозвані в народі золотарями. Це були звичайні селяни, котрим вдавалося якимось чином навчитися золотарського ремесла. У вільний від хліборобської праці час вони творили красу, продовжуючи давні мистецькі традиції.

На думку Ю. Коваленка, дукачі з „бантами“ носили в основному на Лівобережжі: тут були багаті козацькі села. У кожній родині були дукачі, адже ці прикраси полюбляла козацька старшина. Дукачі з символами України, тризубами, носили за радянської влади на західній Україні. Ховали під сорочками, бо боялися переслідувань влади,

Експонати виставки „Українські жіночі прикраси XVIII-початку XX ст.“

ПОСТАТІ

Творчий подвиг Докії Гуменної

Олександра Нагорна

Книга Докії Гуменної „Багато неба“ з'явилася у серії „Бібліотечка Літературного музею Уласа Самчука в Рівному“. Її презентація відбулася 20 лютого. Сьогодні українські шанувальники художнього слова знають письменницю Д. Гуменну як оригінальну майстриню, творця великих епічних полотен, цікавих нарисів та досліджень прадавньої минувшини України. Однак, знають здебільшого через посередництво засобів масової інформації, бо самих її творів дістати непросто.

Тим часом творам Д. Гуменної дали високу оцінку найавторитетніші літературознавці з діаспори.

Так, Юрій Шевельов акцентував на тому, що „дійсність схоплено і показано надзвичайно широко. Процес розкладу українського побуту, культури, родини тощо подано надзвичайно переконливо“.

А відомий професор Юрій Бойко писав: „Роман Д. Гуменної треба студіювати в школі. З ним повинен обізнатися кожен, хто хотів би збагнути все найістотніше в житті української інтелігенції“.

„Докія Гуменна, як мистець-дослідник, як психолог і візіонер зуміла відтворити дух і провідне місце української людини, відшукати якнайглибші джерела її історичного існування і тим поглибити історичне буття нашого народу“, – відзначив у свій час Григорій Костюк.

Народилася Д. Гуменна 23 березня 1904 року в селі Жашків на Черкащині. Дід з батьківського боку був селянином, мати Дарія Кравченко походила із збіднілого шляхетського роду. Вона прищеплювала доньці любов до народних традицій, фолклору. Батько Докії спробував зайнятися торгівлею, але успіху не мав. Полюбила музику, сам навчився грати на скрипці та сопілці.

Д. Гуменна закінчила середню педагогічну школу в Ставищах, де її навчав відомий письменник Дмитро Загуд з Буковини. Вищу освіту здобула в Київському інституті народної освіти на літературному факультеті, де викладали відомі професори.

Навчаючись у Києві, Д. Гуменна з підтримкою Сергія Пилипенка друкувала в журналах перші свої невеликі оповідання про тогочасну сільську молодь, її прагу до знань, інтереси і мрії. Перше оповідання „В степу“ було надруковане в журналі „Сільськогосподарський пролетар“, а згодом її твори друкувалися у журналах „Глобус“, „Життя і революція“, „Червоний шлях“, „Літературний журнал“.

У грудні 1923 року до Спілки селянських письменників „Плуг“ надійшла заява від 19-літньої дівчини, котра звирялася в ідеологічному розриві з батьками та самокритичувалася з того приводу, що „міщанське оточення“ спричинилося до розвитку в ній „глибокого індивідуалізму“, подолати який вона сподівається з допомогою свого членства у „Плузі“. Так і було підкреслено наприкінці заяви: „Бажаю вступити до „Плугу“ тому, що надіюсь тут викувати в собі міцну пролетарську ідеологію“. У 1924 році вона стала членкою „Плугу“.

Студентські публікації Д. Гуменної не мали активного продовження. Молодій авторці повертали з редакції написане, нарікаючи на „ідеологічну невитриманість“. Д. Гуменна натрапила на нездоланні для себе перешкоди. „Воліла писати так, як очі бачили; тут же наростала лавина лакувальницької, славослівної літератури, офіційно заохочувалася, у першу чергу, „естетика“ „маршо-лозунгової“ творчості, що націлювала на захоплене відображення реалій і тенденцій, пов'язаних з побудою „найпрогресивнішого у світі суспільного ладу“. А як же бути з природним прагненням до обстоювання престижу своєї нації, своєї мови, чому більшовики протиставляли російськомовний „інтернаціоналізм“?

З цими сумнівами у 1928 та 1929 роках Д. Гуменна побувала за відрядженням від „Плуга“ на Запоріжжі та Кубані й після опублікування репортажів з цих поїздок під назвами „Листи із степової України“ та „Ех Кубань, ти Кубань

хлібородная“ враз стала широкозваною, навіть знаменитою. Але не прекрасну „комуну“ побачила письменниця на власні очі, а реальну, що її характеризувала маса негативів — від фактичної, але старанно маскованої нерівності керівників і рядових членів, до статевої розпусти в середовищі комунарів. Тепер тавро „куркульська агентка в літературі“ переслідувало її скрізь.

Письменниця виїхала на кілька місяців до Туркменії вивчати східні мови. Повернувшись до Києва, намагалася знову писати художні твори на теми сім'ї, моралі („Жадоба“, „Вірус“), але постійно зазнавала критики. У березні 1932 року Д. Гуменну виключили з „Плуга“, заборонили друкуватися. Мусила працювати секретаркою, стенографісткою у київських установах, виїздила в археологічні експедиції. Обдарована сильною волею й жагою до життя, до праці, Д. Гуменна за таких складних умов не зламалася. Вона писала без надії на публікацію. Так тривало до 1939 року, коли журнал „На зміну“ надрукував нарис „Трипільська статуетка“ та „Оповідання про мустьєрського хлопчика“, а журнал „Радянська література“ – „Перший іспит кочівницького сина Чари“.

У 1940 році була надрукована повість „Вірус“ і нарис „3 історії сивої давнини“. Але історія повторилася. Письменницю звинуватили у згущенні барв, якими вона змальовує все, що потрапляє під руку, в узагальненні всіх негативних явищ і викривленні образу сучасної радянської людини.

Невідомо, як склалась б подальша доля Д. Гуменної, але почалася Друга світова війна. Письменниця залишилася у Києві, налагодила стосунки з членами Спілки українських письменників. У 1941 році на сторінках літературного додатку до тижневика „Українське Слово“, що виходив під редакцією Олени Теліги, Д. Гуменна опублікувала новелю „Пахощі польових квітів“.

Через деякий час нацисти знищили Спілку письменників України та її чільних представників. Оскільки Д. Гуменна на людях майже не з'являлася, в Києві подекуди знали, що вона замордована Гестапом. А вона пильно приглядалася до життя українського народу під час німецької окупації, занотовувала факти, характери, ситуації – все це лягло в основу роману „Діти Чумацького шляху“ і роману-хроніки „Хрещатий Яр“.

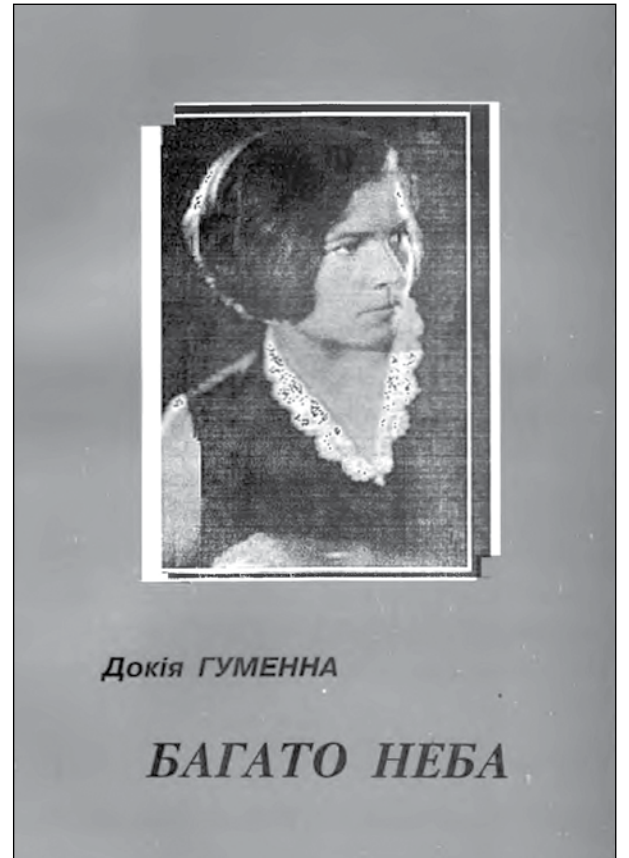
Восени 1943 року Д. Гуменна подалася до західної України. Кілька її оповідань, новель і нарисів з'явилося на сторінках львівських журналів і газет. Книгу „Епізод з життя Європи Критської“, видану в Нью-Йорку в 1957 році, письменниця написала у 1944 році. Це феєрія про синьооку дівчинку-Україну, про стару Європу, про любов і життя. Д. Гуменна прокує в своїй казці значну роль України в майбутньому Європи і всього людства.

Далі була Австрія, табір для переміщених осіб у Зальцбурзі. В Австрії письменниця працювала в редакції журналу „Керма“, на сторінках якого були вміщені окремі її твори, зокрема новела „Прекрасна аномалія“, водевіль „Премудрі розумники“, оповідання „Наталка будує Європу“. У видавництві „Нові дні“ було надруковано збірку оповідань „Куркульська Вілія“. Згодом Д. Гуменна опинилась в Мюнхені, де у видавництві „Українська трибуна“ вийшли томи роману-хроніки „Діти Чумацького шляху“.

На початку грудня 1945 року в Німеччині було започатковано Мистецький Український Рух (МУР) – організацію українських письменників поза межами України. Головою було одноставно обрано У. Самчука, його заступником — Ю. Шевельова (Шереха). Д. Гуменна пізніше ввійшла у ревізійну Комісію.

У своїй книзі „Плянета Ді-Пі“ У. Самчук згадував про Д. Гуменну: „Дуже близька мені за професією, але далека за вдачею, цікава, своєрідна, осамотнена людина, повна горечі і невдоволення, чого їй не беремо за зле і жаліємо, що не можемо допомогти їй у її боротьбі за життя“.

У колі знайомих і друзів Д. Гуменної постій-

но був У. Самчук. Працюючи над своїми творами, вона постійно радилася з ним. З 1950 року письменниця жила і працювала в США. Її твори публікували журнали і газети „Київ“, „Нові дні“, „Наше Життя“, „Український Прометей“, „Свобода“, „Українські Вісті“, „Новий Шлях“ та інші.

За кордоном Д. Гуменна написала і видала (здебільшого власним коштом) повісті „Мана“, „Велике цабе“, роман-хроніку „Хрещатий Яр“, роман-скаргу „Скарга майбутньому“, казку-есеї „Благослови, Мати“, роман „Золотий плуг“, есеї „Родинний альбом“, спогади „Дар Евдотеї“, нарис „Багато неба“ та інші.

Літературну спадщину Д. Гуменної поділяють на твори про прадавню Україну, про сучасну Україну, а також казкові твори — всі вони являють собою справжнє мереживо думок, вигадок, мітологічних подій, історій, фантазій.

Поряд з літературною діяльністю письменниця вела активне громадське життя. Без її участі не відбувалася жодна культурно-освітня подія в Нью-Йорку. Її можна було зустріти в різних українських організаціях, вона, передусім, брала активну участь в діяльності Української Православної Церкви. Однак серед цієї суспільної праці вона проявляла особливо високу активність у середовищі українських літераторів Нью-Йорку. З її участю засновано Об'єднання Українських Письменників в екзилі „Слово“. Д. Гуменна входила в управу „Слова“ разом з письменниками У. Самчуком, Г. Костюком, Юрієм Лавріненком, Богданом Кравцівим.

У 1954 році в Нью-Йорку з участю Д. Гуменної відбулася нарада українських письменників, на якій було вирішено створити організацію „Слово“. Того ж року у видавництві Об'єднання „Слово“ у Нью-Йорку було видано книгу Д. Гуменної „Багато неба“. Саме цією книгою започаткувалася праця, що розгортається трьома серіями, а саме романи, повісті, оповідання, поезії, драми, художні нарис, далі – спогади, щоденники, листування та інші документальні речі, нарешті критичні статті й есеї з літератури та мистецтва, праці з загальної історії та історії літератури, театру й мистецтва, культурно-історичні нарис, публіцистика.

Д. Гуменна належала до числа тих українських письменників, які відзначалися винятковою талановитістю, працюваністю і плодovitістю. Свідченням цього є низка її творів, три з яких побачили світ в Україні та 18 – на еміграції.

За останні роки твори діаспорних письменників стали відомими читачеві в Україні, однак творчий доробок Д. Гуменної належить до числа майже невідомих сторінок українського літературного процесу. Померла письменниця 4 квітня 1996 року в Нью-Йорку, похована у Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерсі.

Альтернатива для...

(Закінчення зі стор. 2)

дом для критики Ф. Петрі з боку її однопартійців.

Заступник голови AfD А. Гавлянд вважає, що неоднозначний образ французьки та її „фронту“ шкодить зображенню їхньої партії. Іронія долі в тому, що ворогуючі табори звинувачують одне одного в крайньо-правому ухилі: або занадто м'яким ставленням до Б. Гіке, або зближенням з французьким „Національним фронтом“.

І це не єдині симптоми розколу. Взяти хоча б той факт, що на даний момент від сімох депутатів в Європарламенті залишилося лише двоє. І ті розбіглися по двох фрак-

ціях, які є прямими політичними конкурентами. Минулого року членів „Альтернативи для Німеччини“ виключили з фракції консерваторів за інтерв'ю, в яких члени AfD висловили думку, що правоохоронці повинні стріляти в мігрантів, які намагаються нелегально перетнути кордон. Кілька „альтернативників“ залишилися у фракції, проте змінили політичний „дах“.

Криза гасел

Окрім внутрішнього розколу, проти „клубу друзів Путіна“ грає ще й загальне політичне тло Німеччини. А. Меркель оголосила кілька жорстких кроків щодо мігрантів. Зокрема ініціювала прискорення депортації тих, кому відмовили

в отриманні статусу біженця. AfD не може критикувати цю ініціативу уряду, хоча вона забирає її електорат.

Водночас непогані результати соціал-демократів та їхнього кандидата в канцлери Мартіна Шульца зменшують кількість симпатиків „Альтернативи для Німеччини“ з табору поміркованих лівих, які збиралися голосувати за євроскептиків, бо їм не подобається А. Меркель.

Тема біженців на фоні політики Дональда Трампа, Брекзиту та метушні навколо М. Шульца перемістили тему біженців та мігрантів на другий план. Для AfD це проблема. Хоча в партії стверджують, що в них є купа інших придатних для політичної кампанії (незадо-

волення політикою Євроцентробанку, побоювання щодо заборони обігу готівки, сексуальна просвіта в початковій школі тощо) усе це згодиться для сталого електорату партії, але цього не досить для вибухового ефекту.

Звісно, що до вересня, коли мають відбутися вибори, залишилося занадто багато часу, щоб робити якісь певні прогнози. Проте зараз ситуація виглядає так, що на тлі можливого приходу до влади „друзів Путіна“ з табору правих популістів у Нідерландах і Франції німці нас можуть приємно здивувати.

„Еспресо ТВ“

Дмитро Гомон – український журналіст-міжнародник, Київ.

Український Музей в Нью-Йорку пошукує Заступника Директора.

По дальшу інформацію прошу звернутися на адресу:
http://www.ukrainianmuseum.org/temp/job_asstdir.pdf

Порядна жінка з України, 42 роки, пошукує працю по догляду за людьми похилого віку. Відповідальна, без шкідливих звичок. Смачно готую, добра господиня. Маю гарні рекомендації та великий досвід праці з людьми старшого віку.
Тел. 201-539-6186

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD

e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

Україні потрібна...

(Закінчення зі стор. 4)

брудом і звинувачувати в найстрашніших гріхах. При цьому завжди зберігаються певні табу. Червоні прапорці, за які не можна заходити.

Втім, рано чи пізно, і це табу має бути зруйновано. На початку 1990-их років Україною правили радянські еліти, які легко перехопили владу після краху СРСР. Згодом в політикумі відбулася зміна поколінь. Замість комсомольців і партократів прийшли люди 1990-их олігархи, колишні кримінальні авторитети, „мажори“. Всі, хто встиг урвати свій шматок пирога під час „великого переділу“. Але і їх час добігає кінця. Люди 1990-их – також люди з минулого, які вже не зможуть запропонувати країні нічого нового. Економіка, яку вони створили, нежиттєздатна. Держава, яку вони побудували,

вийшла слабкою і бідною. Тому настає час нової зміни поколінь в політиці.

Очевидно, нам ще слід повернутися до обговорення теми 1990-их років і провести певну ревізію того, що відбувалося в ті часи. Щоб нагадати суспільству про те, як склалася діюча політична система і чому не варто чекати від нинішніх найбільш популярних політиків з 1990-их років нічого доброго.

Невеликий крок в цьому напрямку автор цієї публікації вже зробив. Разом в колишнім народним депутатом Єгором Фірсовим ми закінчуємо монтувати документальний фільм „Клептократія. Влада крадіїв“, який розповідає історію українських еліт. Трейлер фільму вже готовий. Повну версію викладаємо в мережу після того, як пройде показ в містах.

„Український тиждень“

Денис Казанський – публіцист, Київ.

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2017-2018

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2017 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2017 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку „Наші Пільги“ на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

1-888-PAKUNOK (725-8665)

„Не так ті вороги...“

(Закінчення зі стор. 1)

ними, неузгодженими ні з Верховною Радою, ні з урядом, ні з Службою Безпеки візитами на окупований Донбас, куди бандити не пускають навіть представників Міжнародного Червоного Хреста, Н. Савченко допомагає Володимирові Путінові доводити світові, що на українському сході точиться громадянська війна, до якої Росія не має жодного стосунку.

Гірша справа – з невиявленими вороженьками. І найгірша – що влада не виказує ніякого бажання розставляти крапки на „і“. Це робить об'єктом підозр саму владу. Чому досі ніхто не покараний за смерть „Небесної сотні“? Хто дозволяє, щоб Мінський процес зв'язував, на угоду Москві, руки Україні? Що робить у цьому процесі Леонід Кучма? Чи саме не з Л. Кучминих „добрих намірів“ його зять В. Пінчук пробує підняти над Україною прапор капітуляції? Що

робить у Мінську Віктор Медведчук з його ненавистю до української державної незалежності? Чому у блокувальниках торгівлі з окупованим Донбасом влада вбачає призвідців зупинення стратегічних підприємств, але в самій цій торгівлі не вбачає протизаконного, мафіозного способу збагачення олігархів і найвищих державних чиновників? Подібних запитань – довга низка.

Неспростовані підозри закінчуються протестами, як от київське віче 19 лютого – на підтримку блокади торгівлі з окупованими територіями. Та стихійні протести мають недобру тенденцію переростати у маніпульовані ворожою рукою. Тому легко припустити, що серед закликів до нового Майдану є не лише спонтанні, спонукані щирим уболіванням за долю України, але й підступні, метою яких є здійснити в країні хаос, до краю скаламутити воду, не дати побачити те добре, чого Україна, всупереч усьому, досягла після Революції Гідності.

Втім, можливо, багато зла чиниться несвідомо, зокрема й особливо – з вини недостатньої професійності української журналістики, її низької загальнокультурної і моральної стелі, її оманливо-ліберальних, позаідеологічних намагань стояти „над битвою“.

За цих умов вся відповідальність влади, передусім – Президента Петра Порошенка має звестися до якнайтіснішого зв'язку з суспільством, до якнайяснішого порозуміння з ним. Це великою мірою розвіє у спільноті тяжкі сумніви, розчарування, панічні настрої, виб'є ґрунт з-під ніг ліворадикальних і праворадикальних елементів, вбереже країну від позачергових парламентських і президентських виборів, яких домагаються і цілком щирі протестувальники, і також відверто антиукраїнські сили.

21 лютого з'явилося певне „світло в тунелі“: депутати трьох фракцій – „Блоку Петра Порошенка“, „Народного фронту“ і Радикальної партії Олега Ляшка підписали Декларацію „Єдність заради пере-

моги“. Поможи їм, Боже, бо вже найвищий час з'єднати сили і зрушити Верховну Раду до успішної праці в ім'я України.

А відразу наступного дня, 22 лютого, в „Марші національної гідності“ плечем до плеча виступили Всеукраїнське об'єднання „Свобода“, „Національний корпус“ і „Правий сектор“. Керівник „Національного корпусу“ Андрій Білецький заявив з парламентської трибуни: „Ми, українські націоналісти, об'єднані і рішучі як ніколи. І якщо ви не наважитесь виконати наші вимоги – розірвати дипломатичні взаємини з Росією, припинити приватизацію стратегічних підприємств і продаж сільськогосподарських земель, унеможливити зростання цін на комунальні послуги – у нас вистачить сили саморозпустити цю Верховну Раду. Ми зібралися для того, щоб почати боротьбу за владу, за те, щоб вона була не злодійська, а українська...“.

Словом, не можна сказати, що в Україні нічого не відбувається.

Суб'єктність України...

(Закінчення зі стор. 3)

танками „Оплот“ і бронемашини „Дозор-Б“. Розуміючи економічні та внутрішньоелітні причини цієї ситуації, варто розглянути також варіанти нарощування силового компоненту, опираючись на інші держави.

Потрібно усвідомити, що зростання ролі нової держави у регіоні невідворотно викличе спротив в інших гравців. Особливо з тих країн, які мають кордони з Укра-

їною. З цієї причини необхідно розглянути можливості співпраці з тими країнами, які знаходяться географічно далі.

З ким будувати коаліцію?

Прихід Дональда Трампа до влади у США та його заяви, геополітична поведінка Володимира Путіна доводять, що „великі держави“ остаточно захворіли на синдром „великодержавного автизму“. Схоже, на черзі також Польща (що спостерігається з заяв її Міністерства закордонних справ

щодо внутрішньої політики України) та Туреччина.

У таких умовах потенційно сприятливими для співпраці у військовій сфері є країни Скандинавії – Норвегія, Швеція, Фінляндія, які обережно ставляться як до Кремля, так і до інших великих гравців. Перспективними є формати проведення спільних військових навчань у Балтійському та Чорноморському басейнах, налагодження взаємин між політичними департаментами військових відомств. Необхідно налагодити обмін думками

щодо спільних проблем і інтересів, миротворчих операцій, провести навчальний обмін офіцерами на різних структурних рівнях тощо.

Також потрібно звернути більшу увагу на політику таких країн, як Монголія та Південна Корея. Вони цікаві своєю близькістю до Росії та до Китаю.

Львівський культурологічний журнал „І“

Андрій Вальчишин, Петро Охотін – політтехнологи, Київ.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг'Валі

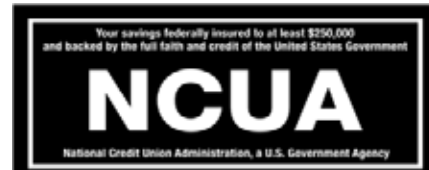
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Подяка і Спомин в Першу Річницю Смерті

нашої найдорожчої Мами – Бабці – Прабабці
бл. п.

Ольги (з Хруповичів) Курилас

дочки бл. п. Едварда й Марії (з Камінських) Хрупович
яка з волі Всевишнього відійшла у вічність 11 березня 2016 р. у Вашингтоні, Д. К.

Сердечну подяку складаємо всесеснішим Вл. Іванові Бурі та отцям Роберту Гиченз, Василеві Харукові та Маркові Морозовичу за відслуження похоронних відправ в Hines Rinaldi Funeral Home і в Українському Католицькому Крайовому Соборі Пресвятої Родини, за відпровадження Покійної на місце вічного відпочинку в Cedar Hill Cemetery, і за участь у тризні. Рівно ж дякуємо хорові Собору за чутливий спів. Особливо вдячні Вл. Іванові та о. Робертові за теплі слова прощання Покійної у вічність і співчуття, виявлене членам нашої родини. Зокрема вдячні дальшій родині, друзям та сусідам за відвідини хворої, участь в похоронних відправах, квіти, страви, та усім, хто висловив співчуття особисто, листовно, телефонічно чи електронною поштою. Дякуємо за молитви та Служби Божі за здоров'я в останні дні та упокій Покійної. Подяка за співчуття і молитви членам 78-го відділу Союзу Українок і Марійської Дружини при Соборі Пресвятої Родини. Особлива подяка Надії Кулинич, Любомирі Дудрі та Марґариті Стеценко за сумлінну та прихильу опіку над Мамою. Ольга Станислава Хрупович народилася 21 квітня 1921 р. у Грималові в Тернопільській області в родині купця Едварда Хруповича і Марії Камінської. Виростала з молодшим братом Йосифом у національно свідомій та релігійній атмосфері батьків. Їх зростання невдовзі затьмарилося смертю батька в грудні 1925 р. Молода мама-вдова Марія дбайливо виховувала дітей, охороняла їх любов'ю та не давала їм відчувати гіркість пісирітства. Закінчивши початкову школу в Грималові, Ольга вступила в гімназію с.с. Василянок у Львові де, живучи у своїй хресної мами тети Юзефи (Камінської) та Максиміляна Коцюка, пильно вчилася. Навчання в гімназії мало великий вплив на Ольгу і вона завжди мило згадували ті дні, коли співала в хорі, грала у відбиванковій дружині, провадила географічним гуртком і належала до Марійської Дружини. Через заступництво опікуна кляси Олени Степанів, Ольга оминула перехід до кравецької школи, за що подвійно посвятилася дальшому навчанню. В травні 1939 р. успішно здала матуру. Осінню вибухла Друга Світова Війна та настала окупація західної України совітами. Ольгу заставили вчителювати без належної підготовки. За півтора року змінилася влада і прийшли німці. Ольгу вислали до Тернополя на учительські курси, які закінчила в 1942 р. Вчила до 1944 р., коли повернулися совіти. Зазнавши 'благ' радянської влади, почалася масова еміграція українців на Захід під бомби. У Німеччині багато біженців заставлено до примусової праці. Ольга опинилася з тетою Леонією (Камінською) та її чоловіком Йосифом Букатою в Нордгаузені, де працювала при токарні.

Жертводавцям сердечно дякуємо за грошові пожертви в пам'ять Покійної:

на Фонд Іконографії Українського Католицького Крайового Собору Пресвятої Родини:

\$500.00	Інна та Юрій Дейчаківські
\$250.00	Христина Луцик і Богдан Балко
\$200.00	Дарія і Роман Геврик, Христя і Трувор Кузьмович
\$150.00	Христина Стасюк і Юрій Фаріон
\$100.00	Анна і Петро Баєр, Марта і Нестор Базарко, Леся і Андрій Бігун, Михайло Бохно, Борис Глинський, Леся Боднарук і Норман Ґарфілд, Марія Ліщак, Христина і Мирон Мельник, Христя і Яромир Оришкевич, Марта Перейма, Марта і Ярослав Ставничі, Тетяна Терлецька
\$75.00	Олена Стасишин
\$50.00	Ліда і Михайло Балагутрак, Орест Дейчаківський, Мирослава Демчишин, Віра й Олег Звадюк, Михайло Ковалисько, Стефанія Копко, Марта й Іван Кривуцькі, Ксеня Кузьмич, Христя і Орест Пацлавські, Юля Романюк, Марія і Роман Сербин, Христя Соневицька, Дарія і Мирон Федорів, Мирослава і Богдан Футей, Христя Шипелява, Марія і Павло Яриш, Тетяна Ясінська, Advertising Division of the National Science Teachers Association (NSTA)
\$30.00	Ляриса і Гельмут Вайлд
\$25.00	Зеня Хома і Норман Томпсон, Тереса і Теодор Царик
\$1010.00	Оленка та Юрій Добчанські, Ляриса Курилас і Стів Ланн

РАЗОМ: \$5575.00

на Український Католицький Університет у Львові:

\$500.00	Інна та Юрій Дейчаківські, Оксана й Андрій Сороковські
\$250.00	Роксоляна і Михайло Яримович
\$150.00	Христя і Трувор Кузьмович
\$100.00	Тереса Бень, Ярослав Бігун, Христя й Андрій Грушкевич, Богданна Ґелета, Марта Зелик, Ніля й Володимир Іваськів, Джейн Трейсі й Пилип Іґелберґер, Марія Руденська-Сілвер, Ірена й Андрій Стасюк, Ліда й Маркіян Стасюк, Марта і Маріян Стасюк
\$50.00	Наталя й Ігор Ґавдяк, Ольга Демянчук, Марта Леґецкис, Христя Соневицька, Дарка Стець, Advertising Division of NSTA
\$25.00	Олена Бойко

РАЗОМ: \$2825.00

Нехай Милосердний Господь винагородить вас усіх своїми ласками.

Рятуючись від аліянтського бомбардування, була землею присипана бомбою, що впала недалеко від неї та не вибухла. У Нордгаузені віднайшов її Степан Курилас, з яким одружилася 29 квітня 1945 р. в напівзруйнованій церкві, де сходилися українці. Подружжя переїхало до Гановеру, де Степан записався на ветеринарні студії. В 1946 р. народилися двійнята Петро і Павло. На жаль, Павлусь помер на менінгіт, маючи майже два рочки. В 1951 р. сім'я виїхала до США, де Степан згодом дістав державну працю як ветеренарний лікар в Департаменті Аґрикультури в Балтіморі, Мериленд. Тут народилися дві доні, Оленка і Ляриса. Опісля родина виїхала в Кентон, Огайо, а згодом до Клівленду. В Кентоні разом із Софією Барусевич Ольга заклала новий 87-ий відділ Союзу Українок. Останній раз родина переселилася до Вашингтону в 1967 р. Наш Тато помер 2 травня 2006 р. Де б вона не жила, Ольга включалася в громадське, а особливо в шкільне життя. Любила навчати дітей та працювала в школах українознавста понад 30 років: в Україні, в Німеччині, а згодом в Америці – Балтімор, Кентон та Вашингтон. Була довголітнім членом Союзу Українок та Марійської Дружини. Підтримувала харитативні організації, особливо Український Католицький Університет. Без огляду на поважний вік, включалася до акцій на підтримку Помаранчевої Революції та Майдану Гідности. Наша Мама була надзвичайно сильною людиною. Вона завзято бралася до кожного діла. Старалася виконувати свої обов'язки якнайкраще – від виховування дітей та плянування шкільних лекцій до готування страв на Свята та збереження традицій, якими вона милувалася. Дбала про свою родину, любила своїх дітей та внуків, які мило згадують моральну підтримку та життєві поради, які вона часто надавала. Любила подорожувати. На подиву гідний приклад, в 2012 р. автом поїхала з Лярисою до Вінніпеґу в Канаді, щоб придбати пшеницю, яка стала основою для Пам'ятника Жертвам Голодомору у Вашингтоні. Відважилася на цю шестиденну подорож день після того як впала, потовкши нирку і зламавши ребра. Хотіла жити і не піддавалася. Старалася щодня вставати і щось позитивного робити без огляду на зростаючі фізичні обмеження. Багато читала і цікавилася світом. Бажала контакту з людьми, особливо в церкві, де щотижня - до самого кінця - насолоджувалася відправою Літургії та спілкуванням з парафіянами, старшими та молодшими. Протягом життя Мама нерідко висловлювала вдячність Богові за благословенне та цікаве життя. Глибоко відчувала Боже провидіння у тяжких життєвих переходах та Божу ласку в щасливих моментах. Вона безмежно збагачувала нас усіх. Ми вдячні Богові за дар її життя!

У безмежному смутку,
Петро Курилас, Оленка Курилас Добчанська, Ляриса Курилас з родинами

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що 29 січня 2017 року в Бронксі, на 98-му році життя, з волі Всевишнього перейшла у Божу Вічність

св. п. Анна Салецька з дому Рипянських

народжена 14 серпня 1919 в с. Бучина,
Львівська обл., Україна

Похоронні відправи відбулися в похоронному заведенні Ralph Giordano Funeral Home, Бронкс, Н. Й. Панахида – 31 січня 2017 року, Парастас – 1 лютого 2017 року, Служба Божа – 2 лютого 2017 року в церкві св. Юра в Нью-Йорку. похована на цвинтарі св. Духа в Гемптон-бургу, Н. Й., біля покійного чоловіка св. п. Ярослава і брата св. п. Івана.

Все життя присвятила церкві, родині і близьким. Доля склалася так, що після багатьох років поневірянь, разом з чоловіком св. п. Ярославом Салецьким оселились в Америці в Бронксі, звели своє сімейне гніздо, де прожили майже 70 років. Були відомими християнами і українцями, жертводавцями, любили та тужили за Батьківщиною. У 1993 році, вже в поважному віці, відвідали рідні місця, були учасниками 3-го Всесвітнього З'їзду Бродівчан. Були жертвними для родини. Впродовж усього життя дбали про розвиток Української Греко-Католицької Церкви. Склали пожертви на будівництво церков св. Юра в Нью-Йорку, св. Софії в Римі, в Люрді, Франція, патріаршого собору Воскресіння Христового в Києві, УКУ у Львові, на церкву св. Софії - Премудрості Божої у Львові, церкву св. Теклі - Броди, церкву Успіння Пресвятої Богородиці в селищі Підкамін - Бучина, на вивчення священників в Україні та Бразилії, на підтримку сестер-служебниць - Яворів - Філадельфія, сприяли розвитку українських громад, багато років виписували газету „Свобода“ для Бродівської книгозбірні. Нехай гостинна американська земля буде їй легкою.

У глибокому смутку залишені близька і дальша родина Рипянських і Салецьких в Україні.

В Америці: Родина Салецьких, Оксана Антонюк з родиною, Євген і Леся Скіц з родиною, Юрій і Михайло Дребич з родиною, Славія Щудлюк з родиною, Василь Кардаш з родиною, Еді Оссо з родиною, Софія Поручинська з родиною, Лідія Мацьків з родиною Марія Качун з родиною, близькі і дальші приятелі з родинами.

Вічна їй пам'ять!

Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний осели душу її там, де всі Праведні спочивають.

Подяка

Родина щиро і сердечно дякує о. Ярославові Костикові, о. Лаврентію, о. Петрові Шишці, п. Анні Бачинській за похоронні відправи, всій родині, знайомим, приятелям за надіслані листи співчуття, телефонні слова розради, за прощальну промову Данилові Дребичові. Нехай Всевишній Господь винагородить вас усіх добрим здоров'ям.

У 27-му та 33-ту річницю
відходу у Вічність наших родичів

св. п. Григора та Ніни ЛУЖНИЦЬКИХ

Будуть відправлені Сорокоусти,
а після Посту Божественні Літургії:

- в Катедрі Непорочного Зачаття ПДМ (Філадельфія)
- в УКЦеркві св. Михаїла (Черрі-Гил, Нью-Джерсі)
- в УКЦеркві Христа Царя (Філадельфія)
- в УКЦеркві св. Николая (Вільмінгтон, Делавер)

**В час Світлого Великоднього Посту
просимо пом'янути їх у своїх молитвах.**

Родини: Кульчицьких, Лужницьких
і Рудницьких

Ділимося сумною вісткою, що 22 лютого 2017 року відійшла у вічність наша найдорожча Мама, Бабця, Прабабця і Тета

св. п. АЛЕКСАНДРА (ЛЕСЯ) БУЧАЦЬКА З дому Боднар

вдова по в. п. Омеланові Бучацькому,
народжена 19 червня 1919 року в Тернополі,
активна в Українській громаді Австралії і в Союзі Українок Австралії.

Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві св. Андрія а вітак на Українському католицькому цвинтарі в Сіднею, Австралія.

У глибокому смутку залишаються:

син	Роман
син	Олег з дружиною Джіні з трьома синами і трьома внучками
сестрінка	Марґарет Німців, вдова по Юрієві, з родиною
сестрінок	Петро Шиприкевич з дружиною Ілоною
сестрінка	Марта Шиприкевич
сестрінок	Богдан Смольський з дружиною Оксаною
сестрінок	Андрій Смольський з дружиною Лярисою і родиною
сестрінок	Мирослав Смольський з дружиною Уляною і родиною

Вічна їй пам'ять!

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НД/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ. ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОСКТ.

Шановні читачі!

**Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!**

Користайте тепер -
відсотки та умови на моргеджах найвигідніші!

Звертайтеся до
Кредитівки Самопоміч
Нью Йорк

3.90%* APR

незмінний відсоток
25-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро:

108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888 - SELFREL

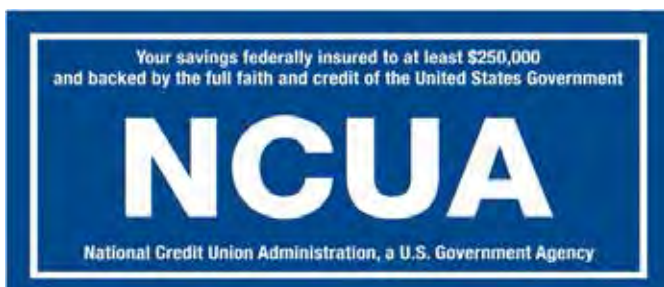
Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.22. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.